

№ 7-8 (650-651)
Вересень 2006 р.

Щомісячник Вінницького національного
технічного університету

Адреса сайту ВНТУ в Інтернеті <http://www.vstu.edu.ua>

Вітаємо з Днем університету!

3 жовтня відзначаємо 46-річницю з часу заснування нашого ВНЗ.

День університету – це свято спілкування, усвідомлення значення наших спільних здобутків. І день єднання усіх, хто відчуває себе причетним до університетської спільноти.

Програма святкування:

- 8-15 – 10-00 — заняття згідно розкладу;
- 10-15 – 13-00 — зустрічі, дискусії, обговорення, презентації в інститутах, на факультетах та кафедрах згідно спеціальних програм;
- 11-00 – 14-00 — широка програма заходів у ЦКВС та на стадіонах ВНТУ;
- 15-00 — загальноуніверситетські урочистості (актова зала);
- 18-30 — конкурс «Містер Шарм».

З першOVERеснем!

ЗБАГАЧУВАТИ СЕБЕ ЗНАННЯМИ ДЛЯ БЛАГА УКРАЇНИ

Ректор ВНТУ Борис МОКІН вручає першокурсникам символічний ключ від скарбниці знань...

... і студентський квиток

Студентське братство Вінницького національного технічного університету цього рік поповнило понад півтори тисячі першокурсників. Традиційно на університетському стадіоні, котрий є найкращим у Вінниці, відбулась урочиста посвята щасливої юні в студенти.

Палаюче полум'я завжди було символом благородства і прагнення до знань. Почесне право нести смолоскип і запалити Чашу знань доручено кращому магістру Руслану ПРОКОПОВСЬКОМУ та першокурсникам Наталії ДЕМ'ЯНЕНКО і Павлу КОЖУШНОМУ.

— Ви пишатиметесь тим, що навчаєтесь у нашому університеті. А пишатись є чим. — До першокурсників звертається ректор ВНТУ, доктор технічних наук, професор, заслужений діяч науки і техніки України, академік Академії педагогічних наук України та багатьох громадських академій Борис МОКІН. — Закінчилась чотириетапна олімпіада кращих програмістів світу, у ній взяли участь десятки тисяч університетів з усіх континентів. Фінал проходив у США. Наш президент Віктор ЮЩЕНКО нещодавно говорив, що жоден з українських університетів не потрапляє в 50 кращих університетів світу. Тож, я повідомляю: наш ВНТУ увійшов в 50 кращих університетів світу з напрямку програмування. І це незважаючи на те, що держава нас не дуже балує бюджетними коштами.

Ще один приклад унікальності нашого «політеху»: уже 12 років поспіль він є єдиним представником від України у Всесвітній асоціації винахідницьких організацій, штаб-квартира якої в Женеві. І з виставок винаходів, які ця асоціація проводить щороку в різних країнах, без медалей наші науковці не повертаються.

У травні Міністерство освіти і науки України підбивало підсумки діяльності університетів за минулий рік. Тож, приємно відзначити, що наш ВНТУ з цілого ряду показників вийшов на перше місце. Приміром, ефективність аспірантури у нашому університеті торік склала 42 відсотки (середня по МОН України — 16%). За кількістю виданих за рік монографій, навчальних посібників, стосовно співвідношення госпдогвірної і держбюджетної тематики, за кількістю отриманих викладачами патентів, за чисельністю докторів наук, професорів і кандидатів наук, доцентів на сто студентів ВНТУ теж в абсолютних лідерах.

Наймолодший доктор технічних наук в Україні — це випускник нашого Вінницького національного технічного університету 1996 року, тридцятилітній Віталій МОКІН. Він є директором Інституту магістратури, аспірантури та докторантури, завідувачем і професором кафедри моделювання та моніто-

рингу складних систем ВНТУ, завідувачем науково-дослідної лабораторії екологічних досліджень та екологічного моніторингу. А нещодавно став лауреатом премії Кабінету міністрів України «За внесок молоді у розбудову держави» у номінації «За наукові досягнення». У своєму виступі він сказав:

— 15 років тому я теж на цьому чудовому університетському стадіоні отримав студентський квиток. Наш університет максимально намагається розкрити багатогранний потенціал кожного студента. Серед студентів ВНТУ є чимало таких, хто досяг успіхів у науці, переможців олімпіад всеукраїнського і міжнародного рівня. Маємо чемпіонів світу, Європи. Ми пишаємось нашим випускником Віталієм ФОРОНОВИМ, який нині співає в Національному академічному народному хорі ім. Верьовки. Дотепні першокурсники поповняють команди КВН. Але головне — ви повинні гарно вчитись. Адже, скажімо, для участі в наших університетських конкурсах «Міс ВНТУ» та «Містер Шарм» слід не лише мати мистецькі таланти, а й бути відмінником навчання.

Винуватців урочистостей вітали Ярослав ФІЛІП, котрий кілька років тому теж був студентом нашого техуніверситету, а тепер, на «відмінно» його закінчивши, є викладачем кафедри фінансів і кредиту, заочно навчається в аспірантурі; відмінниця навчання, голова Президії Студентської ради ВНТУ Тетяна ЧЕРНЯХОВИЧ; четвертокурсниця Інституту менеджменту, «Міс ВНТУ-2005» Катерина БАШТОВА.

Першокурсники налаштовані рішуче. І це підтвердив Сергій ГРУДЗЬ:

— Ми з вами подолали важливий життєвий рубіж. Але це лише перший крок до знань. Нам, першокурсникам, потрібна насага, витримка та старанність. Тоді наші студентські роки принесуть нам нові перемоги.

Кращі з кращих магістрів Вінницького національного технічного університету Олена ДРОМЕНКО, Ігор ТЮТЮННИК, Олена НИКИТЕНКО та Руслан ПРОКОПОВСЬКИЙ нагадали присутнім, що ВНТУ за висновками експертних комісій відповідає рівню європейських стандартів, і передали ректору символи університетської належності. Академік Борис МОКІН вручив символічний ключ від скарбниці знань та студентський квиток першокурсникам. А вони урочисто виголосили обіцянку студентів ВНТУ — збагачувати себе знаннями для блага України.

Підсумки і завдання

ВНТУ ЗА ДОСЯГНЕННЯМИ В ГАЛУЗІ ПРОГРАМУВАННЯ УВІЙШОВ У 50 КРАЩИХ УНІВЕРСИТЕТІВ СВІТУ!

Головний диригент університетського життя — ректор. Під його керівництвом першокурсники урочисто виголосили обіцянку студентів ВНТУ

ПРИЙОМ ДО УНІВЕРСИТЕТУ

— Для прийому на 1-й курс по 30 наших спеціальностях та одній окремій спеціалізації з менеджменту організацій будівництва міністерством нам було виділено 745 місць державного замовлення для навчання з відривом від виробництва, тобто, очно, та 75 місць державного замовлення для навчання без відриву від виробництва, тобто, заочно.

Заяв від бажаючих поступити до нашого університету ми отримали: по очній формі — 1844, по заочній — 363, тобто конкурс на місця держзамовлення в цілому по університету за заявами склав: по очній формі — 2,48 заяви на одне держбюджетне місце, по заочній — 4,84. Одразу ж відзначу, що майже такі ж параметри ми мали і торік.

Оскільки ми до прийому за загальним конкурсом уже прийняли на 1-й курс очного навчання за держзамовленням 241 абітурієнта із числа випускників заочної фізико-математичної школи та підготовчого відділення Інституту довузівської підготовки, то на 504 місця, що залишились для прийому за загальним конкурсом, конкурс заяв склав 3,18 заяви на одне держбюджетне місце.

Нагадаю, по-перше, про те, що загальнодержавними правилами прийому у 2006 році дозволялось за окремим конкурсом приймати до університету до 40 % держзамовлення, тобто, у нашому університеті — до 298 осіб, та про те, що кожен абітурієнт згідно з університетськими правилами прийому мав право у

«Аби зостатись на місці, ти мусиш бігти з усіх сил. Аби чогось досягти, ти маєш бігти, принаймні, вдвічі швидше». Ці слова з казки, але автор її («Аліси в країні чудес») вчений-математик Льюїс Керролл. Написані вони більш, ніж століття тому, але дедалі стають все актуальнішими. Бо час стрімкішає.

На старті нового навчального року, ґрунтовно проаналізувавши досягнуте, чітко визначивши тактику і стратегію, берімося до праці: вчити і вчитись.

Звіт про зроблене, завдання на майбутнє нашого Вінницького національного технічного університету у розмові з ректором, доктором технічних наук, професором, академіком АПНУ, Заслуженим діячем науки і техніки України Борисом Івановичем МОКІНИМ.

своїй заяві вказувати дві спеціальності — основну, за якою він бажав навчатись у першу чергу, та додаткову, за якою він згоден був навчатись у разі не проходження за конкурсом по основній.

— Який конкурс заяв по інститутах?

Інститут менеджменту — 9,63 заяви на одне місце;
Інститут будівництва, теплоенергетики та газопостачання — 3,40;

Інститут інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії — 2,93;

Інститут електроенергетики, екології та електромеханіки — 2,14;

Інститут машинобудування та транспорту — 1,70;
Інститут автоматики, електроніки та комп'ютерних систем управління — 1,49;

Інститут радіотехніки, зв'язку та приладобудування — 1,42.

Найбільше бажаючих виявилось навчатись за спеціальностями: 050201 — Менеджмент організацій — 9,63 заяви на одне держбюджетне місце; 092101 — Промислове та цивільне будівництво — 4,8; 0502016 — Менеджмент організацій будівництва — 4,1; 092103 — Миське будівництво та господарство — 4,0; 070801 — Екологія та охорона навколишнього середовища — 3,5; 091501 — Комп'ютерні системи та мережі — 3,43; 160105 — Захист інформації в комп'ютерних системах та мережах — 3,35; 080403 — Програмне забезпечення автоматизованих систем — 3,32; 090258 — Автомобілі та автомобільне господарство — 3,04.

Жодної спеціальності, для навчання за якою подали абітурієнти три заяви і більше, не виявилось в ІНАЕКСУ та ІНРТЗП.

Найменше бажаючих виявилось навчатись за спеціальностями: 091001 — Виробництво електронних засобів — 0,75; 090203 — Металорізальні верстати та системи — 0,90; 091002 — Біотехнічні та медичні апарати і системи — 0,95; 090801 — Мікроелектроніка і напівпровідникові прилади — 0,95; 090802 — Електронні прилади та пристрої — 1,0.

Але недобору навіть на ці непопулярні нині в народі спеціальності не було — вони повністю закрились за рахунок абітурієнтів, які не пройшли за конкурсом на основні спеціальності, але вказали ці непопулярні спеціальності в якості додаткових.

Оскільки оцінку з української мови ми брали з атестату, то абітурієнти складали іспит лише один — комплексний з алгебри, геометрії та фізики — у вигляді тесту, який вимагав вибрати правильну відповідь із трьох наведених по кожному з 9-и питань (по три з кожної складової іспиту). Оскільки оцінка за правильну відповідь з одного питання складала 4 бали, а за неправильну — 0 балів, то разом з атестатною оцінкою з української мови абітурієнт максимально міг набрати 48 балів. Абітурієнтам, які з медаллю закінчили школу, або стали переможцями олімпіад з профільних дисциплін, нараховувались додаткові бали від одного до чотирьох в залежності від рівня нагороди. Тестовий іспит тривав 45 хвилин групами по 70 абітурієнтів під наглядом асистентів, які не є фахівцями в галузі математики і фізики, та відеокамер з трансляцією відеокартинки на площу перед корпусом. З ранку до обіду тестувались абітурієнти одного інституту, після обіду — іншого. Результати тестування вивішувались на стенді приймальної комісії щовечора. Увесь процес складання вступних випробувань абітурієнтами тривав 4 дні. До конкурсу і позаконкурсного зарахування в разі інвалідності чи чорнобильських пільг на місця держзамовлення допускались лише абітурієнти, які не мали жодної нульової оцінки. Оголошувались результати одночасно з усіх спеціальностей на площі перед головним навчальним корпусом.

— Які середні прохідні бали?

У цілому по університету — 39,8. По ІнМ — 47; по ІНІТКІ — 46,8; по ІНБТЕГП — 43,2; по ІНАЕКСУ — 36,8; по ІНЄЕЕМ — 36,6; по ІНРТЗП — 36,3; по ІНМТ — 31,7.

Найвищі прохідні бали були на спеціальностях: 1501 — Комп'ютерні системи та мережі — 49 балів; 0403 — Програмне забезпечення автоматизованих систем — 49; 0105 — Захист інформації в комп'ютерних системах та мережах — 47; 0201 — Менеджмент організацій — 47; 2103 — Міське будівництво та господарство — 47; 2401 — Телекомунікаційні системи та мережі — 47. Найнижчі на спеціальностях: 0203 — Металорізальні верстати та системи — 26 балів; 2303 — Технологія і устаткування відновлення та підвищення зносостійкості машин і конструкцій — 29; 1002 — Біотехнічні та медичні апарати та системи — 30; 1001 — Виробництво електронних засобів — 31.

Крім 745 першокурсників, які поступили на місця держзамовлення, ми набрали також 680 першокурс-

**О скільки закривавлених століть
Тебе, Україно, імені лишали.
Тож, встаньмо, браття, в цю урочу мить —
Внесіте прапор вільної держави!
Степів Таврійських і Карпатських гір
З'єднався колір синій і жовтавий.
Гей, недругам усім наперекір
Несемо прапор вільної держави!
Повірмо в те, що нас вже не збороть,
І долучаймось до добра і слави!
Хай будуть з нами правда і Господь —
Несемо прапор вільної держави!**

ників, які побажали навчатись на умовах надання платних послуг населенню за контрактом.

Таким чином, можна констатувати, що з задачею прийому на 1-й курс у 2006 році ми упорались успішно.

— Що буде змінено стосовно прийому до університету надалі?

— Перш за все ми зменшимо державне замовлення на ті спеціальності, які уже кілька років поспіль не користуються популярністю в учнівської молоді та їхніх батьків і комплектуються частково за рахунок інших спеціальностей. Це 090801 — МПП; 090802 — ЕПП; 091001 — ВЕЗ; 090203 — МРВС. Донині кожна із цих спеціальностей мала в плані прийому 20 місць держзамовлення. У плані прийому 2007 року ми залишимо кожній із них лише по 15 місць держзамовлення. А за рахунок 20 місць, які вивільняться від цих 4-х спеціальностей, відкріємо нову спеціальність 080407 — «Комп'ютерний еколого-економічний моніторинг» у напрямку «Комп'ютерні науки», яка гарантовано буде популярною і для підготовки за якою у нас уже є і достатньо фахівців, і уже створена майбутня випускна кафедра.

По-друге, ми повернемося до врахування оцінок з атестатів з важливих для наших спеціальностей дисциплін. До минулого року ми враховували в конкурсному балі оцінки атестату з алгебри, геометрії, фізики, інформатики, української мови та іноземної мови. Тож, ми знову їх враховуватимемо, інакше деякі з них перестануть учити в школі.

У зв'язку з введенням централізованого тестування з математики, фізики, української мови та ще деяких дисциплін ми матимемо можливість брати з тих дисциплін, із важливої для нас шістки, з яких випускники шкіл тестуватимуться, результати тестів, а з інших братимемо оцінки атестату.

Дослідження, які проводить уже багато років у цьому напрямку заступник відповідального секретаря приймальної комісії університету Наталія Ляховченко, працюючи над кандидатською дисертацією, показують, що система прийому до нашого університету, яка базується на врахуванні оцінок атестату з найважливіших для майбутнього інженера дисциплін, є найоб'єктивнішою. А для тих абітурієнтів, які не тестуватимуться централізовано з математики і фізики, ми влаштуватимемо тестування у нас в університеті, аби поставити усіх в рівні умови.

— Цього року у нас в університеті вперше проведено зарахування після бакалаврату на спеціальну підготовку на конкурсній основі.

— Тож, деякі відмінники, які на бакалавраті вчилися за контрактом, стали бюджетниками на спеціальній підготовці, і навпаки, деякі трійчники бюджетної форми стали контрактниками. Це було декому із студентів незвично, тому були протести владних покровителів окремих студентів. Але такий конкурсний прийом — це документальна вимога міністерства, і ми її виконали.

І взагалі, я просив би усіх запам'ятати, що у нас уже 5-го курсу немає. І що з отриманням диплому бакалавра після закінчення 4-го курсу усі новоспечені бакалаври відраховуються з університету. А потім іде конкурсне зарахування бакалаврів на 10-місячну програму спеціальної або 12-місячну програму магістерської підготовки.

НАВЧАЛЬНИЙ ПРОЦЕС ТА НОВІ СПЕЦІАЛЬНОСТІ

— Протягом звітного року навчальний процес здійснювався організовано, у відповідності з графіком і без будь-яких збурень. Добре відпрацювали Державні екзаменаційні комісії як щодо прийому державних іспитів, так і щодо захисту дипломних проектів та магістерських дисертацій. Народне господарство нашої держави та декількох зарубіжних країн поповнили більше тисячі інженерів і менеджерів, підготовлених у ВНТУ.

Для забезпечення навчального процесу викладачами університету додатково до наявних було створено і видруковано за звітний рік ще 84 найменування навчальних посібників, 10 із яких, що уже пройшли апробацію, з грифом МОНУ, та 74 абсолютно нових — з грифом університету. Авторами або співавторами навчальних посібників з грифом міністерства у звітному році стали: професори О. Д. Азаров, М. Й. Бурбело, І. Н. Дудар, Ю. А. Карпов, В. В. Кухарчук, В. Г. Петрук, доценти Н. О. Біліченко, В. М. Клименко, В. Л. Кофанов, В. П. Марценюк, В. Б. Мокін, В. А. Петрук, Ю. В. Шабатура, О. П. Шиліна, старші викладачі В. В. Присяжнюк, А. Ю. Осадчук і асистент Ю. Г. Ведмицький.

Створено також 32 найменування інструктивно-методичної літератури.

Найбільший вклад в підготовку навчальних посібників та інструктивно-методичної літератури у звітному році внесли кафедри: ВМ — 7; ЕСС та ОТ — по 6; ІМЕН — 5; Ел, РТ, ТКСТБ, ММСС, ЗІ, ПЦБ, ЕПОВ, МБА, МБОПБЖ, МЗ — по 4.

Найактивнішими в створенні навчальних посібників у звітному році були: професор В. О. Козловський — 4, професор І. Н. Дудар та доценти В. Б. Мокін і О.Є. Рубаненко — по 3, професори М. Ф. Друкований, В. С. Осадчук і О. В. Осадчук та доценти Л. П. Громова і І. В. Севастьянов — по 2.

— У звітному році в університеті відкрито підготовку фахівців ще з однієї спеціальності напрямку «Електромеханіка», а саме — «Електричні системи і комплекси транспортних засобів» з ліцензією на 40 осіб.

— Це у першу чергу заслуга проректора В. О. Леонтьєва, декана А. А. Видмиша, завідувача кафедри ЕМСА В. В. Грабка і, певною мірою, моя, тому що саме я керуватиму кафедрою, яка вестиме підготовку фахівців цього профілю — це будуть фахівці і для автомобільного господарства, і для трамвайно-тролейбусних парків, і для залізничного транспорту.

Багато роботи було виконано у звітному році з ліцензування і акредитації багатьох наших спеціальностей на різні рівні та на збільшення ліцензійного обсягу — це спеціальності 092401, 160105, 070801, 091302.

У цьому напрямку найбільше відзначились В. О. Леонтьєв, В. М. Кичак, В. Г. Петрук, В. О. Поджаренко та Ю.Є. Яремчук.

Але ще більший обсяг роботи з ліцензування і акредитації на різні рівні нам потрібно буде виконати у нинішньому навчальному році — це зі спеціальностей 160104, 160105, 092103, 092201, 092401.

У звітному році ми домоглися збільшення ліцензійного обсягу для забезпечення перепідготовки спеціалістів з 12 спеціальностей з 200 осіб до 40. А з підвищення кваліфікації за усіма базовими напрямками, по яких університет випускає спеціалістів, ліцензійний обсяг зріс з 210 до 1500 осіб.

Заслуги проректора з навчальної та навчально-методичної роботи університету В. О. Леонтьєва у звітному році високо оцінені Академією педагогічних наук України, Президент якої академік В. Г. Кремень вручив йому на виїзному засіданні президії у нашому університеті Грамоту АПНУ.

— Значна увага в університеті надається розвитку дистанційної освіти.

— Стабільно працював Центр дистанційної освіти ВНТУ на чолі з заступником директора з питань дистанційної освіти Інституту прогресивних інформаційних технологій доцентом М. П. Боцулою, який на базі програмної платформи eLearning Server забезпечував:

- інформаційне та технічне супроводження дистанційного навчання у ВНТУ,

- впровадження дистанційних форм та технологій у навчальний процес,

- розробку нових технологій дистанційного навчання.

Станом на кінець звітного року в мережі дистанційного навчання університету знаходиться 317 елек-

тронних версій навчальних посібників, створених нашими викладачами та надрукованих в університетському комп'ютерному видавничому центрі «УНІВЕРСУМ-Вінниця». І проводиться активна розробка 18 дистанційних навчальних курсів, в якій беруть безпосередню участь 58 викладачів. 158 студентів університету уже вважають себе постійними користувачами дистанційної технології навчання з використанням системи Інтернет та інформаційних ресурсів сервера ЦДО ВНТУ. Керівник ЦДО ВНТУ доцент М. П. Боцула, як і проректор В. О. Леонтьєв, на виїзному засіданні Президії АПНУ був нагороджений Грамотою АПНУ.

— У звітному році офіційно зареєстрована в нашому університеті і розпочала навчальний процес локальна академія компанії CISKO Systems, яка є світовим лідером у виробництві та впровадженні комп'ютерних мережевих технологій.

— Основною метою створення цієї академії є поглиблення класичних курсів з обчислювальної техніки та телекомунікацій. Для забезпечення цієї мети нами встановлено найсучасніший навчальний комплекс від компанії CISKO та із числа викладачів університету за допомогою кампанії підготовлено кілька сертифікованих інструкторів.

Навчальна програма CISKO, яка складається із 4 частин по 70 годин у кожній, дає великий обсяг знань в галузі сучасних комп'ютерних мережевих технологій. Завершивши навчання, випускник академії отримує міжнародний сертифікат CISKO, який визнається в усіх країнах світу.

Найбільший вклад у створення в університеті локальної академії CISKO на правах структурного підрозділу Інституту прогресивних інформаційних технологій внесли директор цього інституту доцент Ю.Є. Яремчук та його заступник і одночасно перший наш сертифікований інструктор CISKO доцент С. М. Захарченко.

— **Будь-ласка, стосовно нового напрямку діяльності, який ми нині починаємо впроваджувати: це щорічна комплексна перевірка остаточних знань з всіх дисциплін, вивчених повністю на день перевірки.**

— В НТУУ «Київський політехнічний інститут» до такої перевірки остаточних знань приступили торік. І уже її перші результати виявились дуже цікавими і корисними. Їм вдалося з'ясувати, і які дисципліни вивчаються не досить серйозно, і які викладачі ставляться до своєї роботи не досить відповідально, і в яких ланцюгах споріднених дисциплін порушена послідовність ланок. Колектив авторів методики цієї щорічної комплексної перевірки остаточних знань в НТУУ «КПІ», який очолює професор В. С. Мельник, котрий одночасно є і заступником голови Наглядової ради нашого університету, готовий надати нам безкоштовно і саму методичку, і консультації з її реалізації. Тож, будемо впроваджувати цю методичку і ми, чим зробимо ще один крок в напрямку входження нашого університету в Болонський процес.

— **30 вересня визначене державою як Всеукраїнський День бібліотек. Тож, на початку**

Почесне право запалити Чашу знань доручено кращому магістру Руслану ПРОКОПОВСЬКОМУ

кожного навчального року ми маємо чудову нагоду висловити подяку працівникам нашої університетської НТБ за копітку роботи, яку вони щодня здійснюють.

— Так, наша бібліотека — це потужний науково-навчальний центр, ефективність роботи якого спрямована на максимальне повне задоволення інформаційних потреб професорсько-викладацького складу і студентів. Головний інформаційний фонд нашої НТБ — понад 866 тисяч примірників друкованої продукції (книжки, журнали, документи, тощо). Серед них наукової літератури понад 180 тисяч, навчальної 335 тисяч.

Автоматизація бібліотечних процесів, виконання традиційних функцій бібліотекаря із застосуванням новітніх технологій є ключовим напрямком розвитку нашої НТБ. Упродовж минулого навчального року значно оновлена комп'ютерна база бібліотеки. Сьогодні вона налічує 26 сучасних комп'ютерів, 8 принтерів, 1 ксерокс, 2 сканера. Бібліотека активно оновлює технології збереження і передачі інформації, впроваджує нове програмне забезпечення УФД «Бібліотека», створена нова мережа з урахуванням можливостей цієї програми.

Згідно рішення методоб'єднання ВНЗ міста на базі нашої НТБ два роки поспіль працює школа професійної майстерності «Основні форми і методи масової роботи». Ці заняття веде заступник директора НТБ ВНТУ Н. П. Банкова, яка здійснює значну роботу з організації тематичних виставок, присвячених знаменним датам і подіям; популяризації нової навчальної і наукової літератури; проведення зі студентами літературно-мистецьких заходів, а також організації виставок до чисельних науково-практичних конференцій, що проходять у ВНТУ.

У листопаді 2005 року на конкурсі «Кращий у професії бібліотекаря», що проводився серед бібліотек ВНЗ нашого міста, наша бібліотека була визнана найкращою і здобула 1 місце.

Як завжди до початку нового навчального року відділами обслуговування проводиться комплекс заходів з організованого забезпечення навчальною літературою всіх студентів першого курсу всіх форм навчання. Своєчасність забезпечення студентів читацькими формулярами, квитками, комплектами підручників є можливою завдяки ефективній роботі завідувача відділом навчальної літератури Т. Е. Притуляк.

Наша НТБ своєчасно відгукується на важливі події, що проходять в науковому, економічному, соціально-політичному і культурному житті країни, використовуючи усі форми бібліотечної роботи: виставки, огляди, бесіди, вечори, конференції. Всі навчально-виховні та методичні заходи готуються і проводяться спільними зусиллями співробітників НТБ, кафедр ВНТУ та студентства.

У бібліотеці розроблений комплекс програм розвитку інформаційної культури користувачів. За рік з нашими студентами проведено 62 заняття, які допомагають їм підвищити рівень бібліотечно-бібліографічних знань. Послугами нашої НТБ користуються понад 11 тисяч читачів.

НАУКА І КАДРИ

— Оскільки наукова тематика планується не за календарним роком, то її обсяги в гривнях я називатиму і за 2005 рік, і за півроку 2006-го.

У 2005 році ми освоїли обсяг наукової тематики на суму 2 мільйони 245 тисяч гривень, із яких 710 тисяч гривень за рахунок державного бюджету та 1 мільйон 535 тисяч гривень за рахунок госпдоговірної тематики. Тобто, у нас мали місце і фундаментальні дослідження, й інновації. У порівнянні з 2004 роком спостерігається приріст з обох складових майже у півтора рази.

Найбільші госпдоговірні обсяги виконані у 2005 році в НДЛ ефективних будівельних конструкцій під керівництвом доцента О. В. Войцехівського — 745 тисяч гривень та на кафедрі ММСС під керівництвом завідувача цієї кафедри, доцента В. Б. Мокіна — 303 тисячі гривень.

Нині ми маємо уже укладених договорів з держбюджетної тематики на суму 995 тисяч гривень, тобто з природом на 285 тисяч гривень у порівнянні з 2005 роком, а госптематика уже набрали на суму 1 мільйон 68 тисяч гривень, що на 150 тисяч гривень більше, ніж ми мали на цю ж дату торік. Тож, навіть якщо лише один О. В. Войцехівський вийде на свою звичну цифру, ми матимемо в сумі минулорічний обсяг. Але з врахуванням тих переговорів про укладення нових договорів, які зараз проводяться, я думаю, що до кінця року ми вийдемо в сумі не менше ніж на 2 мільйони 500 тисяч гривень. Для нашого розміру вищого навчального закладу — це непоганий показник. У відносних одиницях, тобто у перерахунку на 100 наукових та науково-педагогічних працівників цей результат буде одним із кращих в системі нашого міністерства. До речі, мені дуже сподобалося те, що суттєво збільшила обсяг госптематика нинішнього року група к. т. н., доцента В. Я. Стейкала. Нині він у них уже досяг 110 тисяч гривень, чого раніше не спостерігалось навіть на кінець року.

За результатами наукової роботи у 2005 році науковцями університету різних рангів отримано 108 патентів на винаходи та корисні моделі і опубліковано 796 статей та матеріалів НТК. Це у перерахунку на 100 науковців був найкращий результат у минулому році — він відзначений на підсумковій Колегії нашого міністерства. Я сподіваюсь, що у підсумку 2006 року тут ми матимемо результат не гірший.

— 3 вересня 2005 року по липень 2006 року нашими докторантами, аспірантами і пошукувачами опубліковано 23 наукові монографії і захищені 2 докторські та 28 кандидатських дисертацій.

— Докторські дисертації з технічних наук захистили і уже затверджені ВАК України докторант кафедри МПА, доцент В. Ю. Кучерук та завідувач кафедри ММСС, доцент В. Б. Мокін. До речі, Віталій Мокін у свій 31 рік став наймолодшим доктором технічних наук в Україні, посоромивши у такий спосіб усіх тих явних та анонімних критиків, які через місцеві «жовті» газети патетично обурювались з того, що у ВНТУ кандидат наук керує інститутом докторів наук. Подали до захисту свої докторські дисертації і уже опублікували оголошення про захист у Бюлетені ВАК України доцент кафедри обчислювальної техніки С.І. Перевозников та завідувач кафедри підготовки менеджерів, доцент О. О. Мороз. Сергій Іванович захищатиметься восени з технічних наук на спецраді нашого університету, а Олена Омелянівна на спецраді з економічних наук при науково-дослідному інституті УААН. До речі, наші показники із захисту і кандидатських, і докторських дисертацій в перерахунку на 100 науковців теж є одними з кращих в системі нашого міністерства.

— Наш університет визначено базовим з впровадження в Україні геоінформаційної системи моніторингу довкілля, розробленої колективом наших науковців та студентів під керівництвом завідувача кафедри ММСС, доцента В. Б. Мокіна.

— Вони виграли тендер на розробку, в якому взяли участь провідні київські наукові колективи. І актуальною задачею на наступний навчальний рік у зв'язку з цим буде створення в нашому університеті умов для ефективного освоєння цієї системи працівниками екологічних управлінь усіх областей України.

Успішно функціонували протягом навчального року усі наші 5 спецрад із захисту кандидатських та докторських дисертацій із 12 спеціальностей під керівництвом професорів О. Д. Азарова, М. Ф. Друкованого, Р. Д. Ісковича-Лотоцького, П. Д. Лежнюка та Б.І. Мокіна.

Вчасно виходили в світ у звітному році усі числа наших чотирьох наукових журналів, редакційні колегії яких очолюють професори О. Д. Азаров, В. П. Кожеміяко, Б.І. Мокін та О.І. Хома.

Пророблена робота колективом будівельників на чолі з директором ІнБТЕГП професором Г. С. Ратушняком і отримано дозвіл на випуск нашим університетом ще одного періодичного наукового видання, уже 5-го.

Окремо відзначу те, що наш основний університетський науковий журнал «Вісник Вінницького політехнічного інституту», починаючи з 1-го числа 2006 року почав виходити трьома мовами: українсь-

Першокурсників Вінницького національного технічного університету вітає його випускник, наймолодший в Україні доктор технічних наук Віталій МОКІН

кою, російською та англійською — тепер його читатимуть не лише українські вчені, а і ті іноземні вчені, які володіють російською або англійською мовами. Це дасть змогу донести наукові розробки вчених нашого університету до суттєво більшої наукової аудиторії.

— **Як і за кількістю спецрад із захисту дисертацій, так і за кількістю наукових журналів, що видаються колективом науковців, з нашим університетом у звітному році не зміг зрівнятись жоден інший вищий навчальний та академічний заклади міста Вінниці.**

— Тож, не дивно, що до Дня науки Вінницької обласна державна адміністрація та обласна рада нагородили своїми Почесними грамотами 11 провідних науковців нашого університету: професорів В. М. Дубового, В. В. Кухарчука, А. С. Моргун, В. А. Огороднікова, Г. С. Ратушняка, С. Й. Ткаченка та доцентів Г. Г. Бортника, М. П. Боцулу, Т. Б. Мартинюк, В. Б. Мокіна та С. В. Павлова.

Нагрудним знаком «За наукові досягнення» за вагомий внесок у залучення молоді до науково-дослідницької роботи нагороджений президент Вінницького регіонального відділення Малої академії наук України, професор І. В. Кузьмін, а старший викладач кафедри КСУ І. В. Богач нагороджена Почесною грамотою нашого міністерства за вагомий внесок в проведення Всеукраїнської студентської олімпіади.

А до 15-річчя з дня проголошення незалежності України та 60-річчя від дня народження Указом Президента України Віктора Ющенка директору Інституту АЕКСУ, професору А. С. Васюрі присвоєно почесне звання «Заслужений працівник освіти України»! Маємо нагоду привітати і доцента кафедри культурології нашого університету Л.В. Філонова, який удостоєний почесного звання «Заслужений працівник культури України».

Двоє наших молодих науковців — доценти

В. В. Кулик та М. П. Розводюк отримували у звітному році стипендії Кабінету Міністрів України, а 8 студентів, які активно займаються науковою роботою і відмінно навчаються, отримували стипендію Президента України та Верховної Ради України. Це Сергій Бортник, Марина Грабко, Ольга Лазарчук, Євгенія Мізерна, Олександр Решетнік, Сергій Романюк, Ігор Тютюнник та Олег Юдін.

Слід згадати і тих наших студентів, які у звітному році перемогли або увійшли до числа призерів Всеукраїнської студентської олімпіади з різних дисциплін та Всеукраїнського конкурсу наукових студентських робіт. Це студенти ІНАЕКСУ Олег Юдін та Олена Никитенко, студенти ІНБТЕГП Наталія Блащук та Віталій Петрусь, студенти ІНЕЕЕМ Олесь Паламарчук та Юлія Лисогор, студент ІНРТЗП Олег Крупський та студенти ІНІТКІ Олександр Решітник і Андрій Возняк.

А цих досягнень не було б, якби ми не проводили політику широкого залучення до науково-дослідницької роботи студентів усіх курсів і усіх спеціальностей, свідченням чого є понад 700 наукових доповідей, зроблених студентами на нашій традиційній щорічній університетській науковій конференції.

— **Але є серед наших студентів і такі, які заслуговують на відзнаку, хоча вони і не завоювали перших місць на олімпіадах, однак суттєво сприяли піднесенню іміджу нашого університету за кордоном.**

— Це студент ІНІТКІ Володимир Гречина, який виграв кваліфікаційний етап по Інтернету у Всесвітньому турнірі з програмування, а за результатами завершального етапу цього турніру у американському місті Лас-Вегасі в очному поєдинку з кращими програмістами планети посів 7-е місце серед 1000 учасників турніру, що вийшли на його старт.

Заслуговує на відзнаку і офіційна команда наших програмістів в складі студентів ІНІТКІ Богдана Власюка, Дмитра Білоуса і Дмитра Коржика та їхнього керівника, доцента Володимира Месюри, яка посіла третє місце у фіналі першості південно-східної Європи з програмування і була вперше в історії нашого університету запрошена до американського Техасу для участі в фіналі першості світу з програмування. До участі в фіналі було запрошено 83 кращі команди з провідних університетів Америки, Африки, Азії, Австралії, Нової Зеландії і Європи. І посівши у цьому бою гігантів програмування з першого разу 39 місце наші студенти принесли нашому університету місце серед 50-и кращих університетів світу. І хоча це лише з одного напрямку — програмування, але всеодно — ми єдині з України в числі кращих п'ятидесяти університетів світу.

— **Борисе Івановичу, будь-ласка, стосовно кадрових призначень.**

— Із кадрових призначень звітного року відзначу призначення завідувача кафедри інтеграції навчання

з виробництвом, доцента В. М. Мізерного, який на громадських засадах обіймає посаду директора одноїменного інституту, проректором з науково-педагогічної роботи з інтеграції навчання з виробництвом та зовнішньої інтеграції за сумісництвом на 0,5 окладу. Цьому передувало те, що посада проректора з адміністративно-господарської роботи була виведена з штатного розпису університету, а замість неї введена посада проректора з науково-педагогічної роботи з матеріального забезпечення навчального і наукового процесів та інтеграції. Вона була розбита на дві рівні частини — проректора з науково-педагогічної роботи з матеріального забезпечення навчального і наукового процесів — 0,5 окладу та проректора з науково-педагогічної роботи з інтеграції навчання з виробництвом та зовнішньої інтеграції — 0,5 окладу. Тож, доцента В. М. Мізерного призначено за сумісництвом на другу половину цієї проректорської посади, а перша теж на умовах сумісництва залишилась за В.І. Ковальчуком, який за основною посадою є доцентом кафедри інтеграції навчання з виробництвом. І за цією посадою керує усіма студентськими колективами, які працюють під час робочих триместрів на університетських об'єктах.

— Особливі уваги варті два наших університетських семінари — семінар з освоєння комп'ютерних технологій та психолого-педагогічний семінар.

— Усім зрозуміло, що неможливо освоювати і запроваджувати у практику дистанційні технології навчання, не володіючи вільно комп'ютером. Тож, усі викладачі, які в перспективі бачать себе науково-педагогічними працівниками нашого університету, зобов'язані вільно володіти комп'ютером. І саме для того, щоб допомогти кожному викладачеві в цьому, ми і відкрили постійнодіючий семінар з освоєння комп'ютерних технологій. І дуже прикро, коли цей семінар із задоволенням відвідують лише лаборанти та інженери кафедр, на яких ще нічого не зроблено для створення дистанційного викладання дисциплін, а викладачі цих кафедр стати слухачами цього семінару не поспішають.

І другий наш семінар для викладачів — психолого-педагогічний теж створено для підвищення кваліфікації. І не треба його відносити лише до числа заходів, спрямованих на молодь. Сьогодні в галузі педагогіки і психології молоді викладачі, які закінчили магістратуру, мають знань набагато більше, ніж професори і навіть доценти старого гарту. І на порядок більше знань у молодих викладачів основ Болонського процесу. Тож, аби не відстати від молоді і розуміти студента, через психолого-педагогічний семінар повинен раз на 10 років проходити кожний викладач університету.

І я, як ректор, котрий бажає, щоб очолюваний ним університет не здавав завойованих позицій і продовжував на рівних інтегруватись у європейську та світову системи вищої освіти, суворо вимагатиму від усіх викладачів крім вільного володіння своєю дисципліною і наявності наукових публікацій, споріднених з тематикою цієї дисципліни, ще й достатніх знань в галузях педагогіки, психології і комп'ютерних технологій. І якщо стосовно тих, хто уже обрався за конкурсом, це можна буде уже зробити лише при наступно-

му переобранні, то стосовно тих, хто вийшов на наукову пенсію, такі вимоги є можливість висувати щороку. І я їх висуватиму, незалежно від заслуг у минулому. Не хочеш або не можеш відповідати цим вимогам — іди на пенсію або у ВНЗ, де такого не вимагають. А хочеш працювати у нашому університеті, тримай себе на рівні, щоб студенти бачили в тобі сучасного фахівця, науковця і педагога, а не переоповідача застарілих підручників.

Хочу звернути вашу увагу на ще один аспект нашої діяльності. Серед 50-річних і навіть 40-річних викладачів, що не мають наукового ступеня навіть кандидата наук, розповсюджена думка, що, мовляв, уже пізно і що навіщо перенапружуватись з написанням та захистом дисертації, якщо різниця у зарплаті того, хто її захистив, та того, хто не захищав, не така уже й суттєва.

Але ж не може бути викладачем університету зі статусом національного людина, яка не займається науковою роботою. А якщо людина займається науковою роботою, то і написання та захист дисертації не є обтяжливим. Тож, рік тому я усіх попередив на загальних зборах, що через рік усі наукові пенсіонери, які не мають ступеня хоча б кандидата наук, працюватимуть лише на 0,25 окладу. І я цю обіцянку виконав — з нинішнього навчального року ця норма втілена у життя. Тож, кандидати та доктори наук пенсійного віку разом з пенсією отримуватимуть 1,9 окладу, а ті, що не мають наукового ступеня, лише 1,15 окладу — різниця, виходячи з нинішніх окладів, складатиме приблизно 7—9 тисяч гривень за рік. Як бачите, економічно вигідно захищати кандидатську дисертацію навіть у 60 років. І від цього виграє і кожен з вас, і виграють студенти, яким буде набагато цікавіше спілкуватись з ученим, науковцем, а не з переоповідачем підручників. І виграє університет в цілому, оскільки імідж університету і в очах суспільства, і в очах владних структур усіх рівнів суттєво залежить від якісного складу професорсько-викладацького складу, тобто від проценту викладачів, які мають науковий ступінь та учене звання. Ще одним позитивним моментом такого рішення стало те, що вивільнились викладацькі місця для поповнення кафедр молодими кандидатами наук, яких ми у цього навчального року теж випустимо не менше 25-и. А докторів наук, я думаю, у нас додасться не менше 3-х. Наукових журналів у цьому навчальному році ми випустимемо уже 5-ть, тож, публікувати свої наукові доробки буде де.

— Обговорюючи кадрову політику, не можна обминути процедуру підписання трудової угоди з тими викладачами, які уже вийшли на наукову пенсію.

— Верховна Рада України, приймаючи закон, одним із пунктів якого було встановлення пенсій науково-педагогічним працівникам на рівні 90 % від зарплати, вважала, що після цього професорсько-викладацький склад пенсійного віку масово піде на пенсію, яка стала майже рівною зарплаті, і вивільнить робочі місця для молодих науковців. Але згодом була прийнята поправка до закону, згідно з якою кожен пенсіонер отримав право на перерахунок пенсії через кожні два роки роботи після першого виходу на пенсію. Після цього жоден пенсіонер не захотів кидати роботу і вивільняти місце для молоді. У зв'язку з масо-

вими перерахуваннями пенсій кожним пенсіонером через кожні два роки витрати на пенсії науково-педагогічним працівниками зросли настільки, що з ними Пенсійний фонд уже став не в змозі справлятися. На Верховній Раді України було поставлене питання, щоб скасувати особливий порядок нарахування пенсій науково-педагогічним працівникам і встановити для них загальний порядок нарахування на рівні 1 % за кожний відпрацьований рік. Комітет з питань освіти і науки заступився за нас, і в результаті нинішню весною народився компромісний урядовий варіант, згідно з яким пенсії науково-педагогічним працівникам зберігаються, і порядок їх перерахування теж зберігається, але лише тим науковим пенсіонерам, які після виходу на наукову пенсію були прийняті на роботу за контрактом. Тим же, хто працюватиме за строковим договором, пенсії через два роки не перераховуватимуться. І зараз пішли уже до мене ходоки з проханнями заднім числом строкові договори переписати як контракти. Але ж і правоохоронним органам теж дані вказівки прослідкувати за тим, хто з керівників ВНЗ займається таким переписуванням заднім числом, що підпадає під ознаку підробки документів, тобто є кримінальним злочином. Тож, будь ласка, не ходіть і не просіть, я все одно заднім числом нічого робити не буду. І не треба посилатись на те, що в інших ВНЗ так роблять. Те, що хтось із ректорів свідомо чи несвідомо здійснює злочин, не означає, що ви маєте підставу від мене теж вимагати здійснювати аналогічний злочин.

Більше того, Кабмін і Пенсійний фонд вважають, що пенсіонерів у ВНЗ за контрактом повинен працювати лише незначний процент, тобто лише ті, кому сьогодні немає заміни. Усі ж інші пенсіонери, яких можна замінити молоддю, але які ще хочуть попрацювати, повинні погоджуватись працювати за строковими договорами і не претендувати на перерахування пенсій. Лише за таких умов Кабмін і Пенсійний фонд знову не виходитимуть на Верховну Раду України з ініціативою відмінити особливий порядок нарахування і перерахування пенсій науково-педагогічним працівникам. Тож, тепер тих ректорів, які будуть підписувати контракти абсолютно з усіма науковими пенсіонерами, розглядатимуть, по-перше, як таких, що не допомагають урядовим структурам не залізати в борги із зарплат і пенсій, а по-друге, як таких, що не вмюють ефективно і вчасно розв'язувати кадрові проблеми. Тож, шановні колеги, підписання контрактів буде тільки індивідуальним і залежатиме від вашої наукової та методичної активності. В першу чергу я підписуватиму контракти з докторами наук, професорами, оскільки їх втрата може призвести до втрати статусу національного, і в другу чергу з частиною доцентів. Науково і методично неактивні доценти і усі викладачі, що не мають наукового ступеня або вченого звання, працюватимуть лише за строковими договорами. Я разом з юристом університету Оле-

Кращі з кращих магістрів ВНТУ Ігор ТЮТЮННИК, Олена ДРОМЕНКО, Олена НИКИТЕНКО та Руслан ПРОКОПОВСЬКИЙ зі своїм ректором

ною Стасюк уже розробив форму контракту для професорсько-викладацького складу з врахуванням нашої специфіки, в основу якої покладено типову форму контракту. Тож, якщо на вашій заяві про контрактне зарахування на посаду, підтриманій візами завідувача кафедри, директора інституту і проректорів з напрямків, я накладу резолюцію, що згоден на підписання контракту з вами, ви берете у відділі кадрів типовий бланк, заповнюєте його, підписуєте самі і подаєте мені на підпис. Після мого підпису відділом кадрів готуватиметься відповідний наказ.

— Борисе Івановичу, Ви передали велику частину своїх ректорських повноважень проректорам та директорам інститутів.

— Це дозволяє Статут університету. Тож, не треба з питань, які можуть бути розв'язаними директорами інститутів чи проректорами із напрямків, йти до ректора. І не треба ображатись на моїх помічників, котрі, довідавшись, що питання, з яким ви прийшли до ректора, вами ще не обговорювалось ні з директором інституту, ні з відповідним проректором, відправляють вас саме до них. Вони виконують мою вказівку.

За західними стандартами, а Болонський процес нас веде до них, ректор повинен займатись стратегією розвитку університету, слідкувати за штатно-фінансовою дисципліною і координувати роботу різних структурних підрозділів, забезпечуючи цим злагодженість в управлінні навчальним, науковим та виховними процесами. А конкретні питання, що стосуються когось персонально чи функцій або забезпеченості чимось якогось конкретного структурного підрозділу, зобов'язані розв'язувати ті посадові особи, до компетенції яких ці питання віднесені. А якщо у цих посадових осіб повноважень не вистачає для розв'язання піднятого перед ними питання, то вони мають змогу підняти ці питання на щотижневому засіданні ректорату, до складу якого входять усі про-

ректори та усі директори інститутів. Або на засіданнях директоратів інститутів, до складу яких входять усі декани. Ми хочемо жити в громадянському суспільстві, тож давайте будемо разом його вибудовувати, починаючи з демократизації процесів в управлінні університетом.

МІЖНАРОДНІ ЗВ'ЯЗКИ

— Міжнародна діяльність університету у звітному році здійснювалась по шести напрямках: 1) підготовка фахівців для інших країн; 2) участь у роботі зарубіжних наукових конференцій, симпозіумів, семінарів, виставок винаходів; 3) участь університетських студентських команд у міжнародних олімпіадах; 4) участь у роботі університетських консорціумів із розробки проектів програми Tempus-Tacis; 5) запрошення іноземних науковців до нашого університету для проведення спільних наукових семінарів; 6) розміщення інформації та рекламних матеріалів про наш університет в іноземних іміджевих виданнях.

У звітному році ми на третину наростили кількість іноземних студентів. Якщо станом на 31.08.2005 року у нашому університеті навчалось 126 іноземних громадян, то на 30.06.2006 року, тобто на день, коли мені була надана ця інформація, у нас навчалось уже 185 іноземців із 17 країн Європи, Азії, Африки та Південної Америки — це громадяни Росії, Молдови, Ємену, Ізраїлю, Йорданії, Лівану, Палестини, Сирії, Китаю, Таджикистану, Узбекистану, Анголи, Ефіопії, Єгипту, Камеруну, Судану й Екватору. Завдання на наступний навчальний рік — нарощення кількості іноземних студентів до 220-240.

За створення системи адаптації іноземних студентів до української дійсності і методики навчання їх української мови завідувач кафедри мовознавства, професор Л.Є. Азарова нагороджена Почесною грамотою Академії педагогічних наук України, яка їй була вручена під час виїзного засідання Президії АПНУ в нашому університеті.

За кордон на різноманітні наукові конференції, симпозіуми і семінари протягом року виїжджали 29 науковців нашого університету, а 13 студентів взяли участь в світовій першості з програмування, різні етапи якої проводились в Румунії, Росії, Ірландії та США.

У звітному році пройшов перший тур переговорів з науковцями Нового університету Лісабону (Португалія), університету із міста Абердина (Шотландія) та університету із Хельсінкі (Фінляндія) щодо залучення науковців кафедр ЛОТ та ІС до участі у 7-й рамковій програмі ЄС для досліджень технологічного розвитку. Тож, завдання на наступний рік для Інституту міжнародних зв'язків — позитивне вирішення цього питання із залученням для виконання проекту іноземних коштів.

— **Завдяки зусиллям насамперед директора Інституту інтеграції навчання з виробництвом, доцента В. М. Мізерного наш університет останні два роки дуже вагомо заявив себе як успішний розробник проектів ЮНЕСКО за програмою Tempus-Tacis.**

— У червні звітного року ми успішно завершили дворічний проект «Впровадження Європейського

досвіду студентського самоврядування», в якості іноземних партнерів якого мали Спільку студентів Англії і Північної Ірландії зі штаб-квартирою у Кембріджі та університет із французького міста Дюнкерк. А також виграли конкурс і з червня розпочали втілювати в життя два нові проекти цієї програми: проект «Розробка Всеукраїнської мережі регіональних консультаційних відділів ECTS», в якому нашими іноземними партнерами є університет міста Роскільд із Данії та Дрезденський технічний університет із Німеччини, а також проект «Європейський досвід університетського фандрайзингу для України», іноземними партнерами в якому виступають той же Дрезденський технічний університет із Німеччини та університет міста Кордоба із Іспанії. У конкурсному комітеті програми Tempus-Tacis у Брюсселі на розгляді знаходяться ще кілька проектів, запропонованих і розроблених під керівництвом Віктора Мізерного. Тому логічно, що проректором з міжнародної інтеграції став саме він, і саме він отримав Почесну грамоту Академії педагогічних наук України на виїзному засіданні Президії АПНУ.

У звітному році продовжувалось плідне наукове співробітництво колективу науковців кафедри ХЕБ на чолі з професором В. Г. Петруком з науковцями Інституту фізики ім. Степанова НАН Білорусії щодо розробки нових принципів спектральної діагностики стану нормальних та патологічних біотканин. Сподіваюсь, що ця робота продовжуватиметься і цього навчального року.

До нашого університету у звітному році в рамках участі в міжнародній конференції «Контроль і управління в складних системах», науковим керівником якої був я, та міжнародній конференції «Застосування теорії пластичності в сучасних технологіях обробки тиском та автотехнічних експертизах», науковим керівником якої був професор В. А. Огородніков, приїздили 22 закордонні науковці, що свідчить про зростання іміджу нашого університету як центру науки.

Для нарощення іміджу у звітному році ми використовували і рекламні видання. Інформація про університет була розміщена в іміджевому збірнику «Вища освіта в Україні», виданому товариством «Знання» англійською мовою, в профорієнтаційному збірнику «Україна запрошує на навчання», виданому нашим міністерством англійською, французькою, іспанською та арабською мовами, а також в довіднику «Оптична освіта», виданому Міжнародною асоціацією інженерів з оптичної техніки англійською мовою.

Але поряд зі значними здобутками щодо встановлення міжнародних зв'язків, є у нас, а точніш, особисто у мене, і недолік, на який мені вказано в міністерстві. Продовж усього звітного року я не виїжджав за кордон і не відвідав жодного іноземного університету. А сьогодні за критеріями ЮНЕСКО знайомство ректора з постановкою навчального і наукового процесів в закордонних університетах є однією із визначальних координат входження університету, очолюваного цим ректором, в Болонський процес. І наше міністерство навіть ввело окрему звітність кожного ректора з цього параметра, суворо критикуючи тих, у кого в графі виконання стоять прочерки. До речі, маючи проекти за програмою Tempus, це неваж-

**Відмінниця навчання, голова Президії
Студентської ради ВНТУ Тетяна ЧЕРНЯХОВИЧ**

ко виконувати, навіть не витрачаючи університетських коштів, оскільки згідно з регламентом їх виконання обов'язковою умовою є відвідини університетів консорціуму українськими ректорами. Але я при виконанні дворічного проекту зі студентського самоврядування замість себе послав до Англії і Франції одного року проректора Т. Б. Буяльську, мотивуючи це тим, що вона була разом з В. М. Мізерним співкерівником цього проекту, а наступного року послав замість себе проректора В. О. Леонтєва з огляду на те, що він ще не був з офіційною місією в жодному закордонному університеті.

ВИХОВНА РОБОТА

— Як і в попередні навчальні роки виховна робота в університеті проводилась згідно з «Програмою реалізації гуманітарної політики та виховної роботи у ВНТУ», котра затверджується Ученою радою університету щороку у червні на наступний навчальний рік. До речі, ця «Програма», яка 13 років тому починалась зі 120 видів виховних заходів, згрупованих у 6 розділів, щорічно обновлюючись і стаючи масштабнішою, нині уже мала 238 видів, згрупованих у 10 розділів. У звітному році, як впродовж уже 13 років поспіль, головним ідеологом університетської програми виховної роботи і гуманітарної політики та головним організатором її колективного втілення у життя була проректор з виховної роботи та наукової роботи в галузі гуманітарних наук, професор Т. Б. Буяльська.

— Рівень виховної роботи у ВНТУ засвідчує те, що саме наш університет Президія АПНУ обрала для проведення свого виїзного засідання «Гуманітарна складова змісту інженерної освіти», що відбулося у травні.

— І саме завдяки заслужено набутого нашим університетом іміджу центру не лише вищої освіти і науки, але і культури, керівника цього напрямку в університеті — проректора Т. Б. Буяльську було нагороджено Почесною Грамотою АПНУ, врученою їй на цьому виїзному засіданні Президії АПНУ.

Щорічне стале зростання кількості видів виховної діяльності в програмі свідчить, з одного боку, про динамізм і життєздатність нашої системи виховної роботи, яка постійно народжує нове, не відкидаючи традицій, а з іншого боку — віддзеркалює потужний креативний потенціал як професорсько-викладацького складу, так і студентства, різнобічні духовні і культурні потреби якого неухильно зростають.

— Нині небувалого раніше розмаху набуло і продовжуватиме набувати студентське самоврядування.

— Студенти уже не хочуть бути об'єктами навчального, наукового та виховного процесів, вони хочуть бути з викладачами і наставниками рівноправними суб'єктами цих процесів. Особливо після того, як їхні лідери Андрій Запорожан, Костянтин Коваль, Тетяна Троянівська та Валентин Грабко привезли із Англії та Франції європейський досвід постановки цієї роботи, а автори проекту за програмою Tempus проректор Т. Б. Буяльська, директор Інституту інтеграції В. М. Мізерний, аспірант Олександр Мокін та студентка Євгенія Мізерна створили методичний посібник з організації студентського самоврядування європейського рівня. Заслугує на відзнаку активність у цьому напрямку також таких студентських лідерів як Тетяна Черняхович із ІніТКІ, Олеся Критюк та Андрій Швидюк із ІнРТЗП, Ольга Філонова із ІНМ.

Протягом звітнього року ми спостерігали у студентів посилення патріотизму до нашого університету і констатували суттєве зниження кількості порушень правил проживання в гуртожитках та зростання бажання студентів співпрацювати з адміністрацією студентського клубу щодо наведення порядку в гуртожитках, що не може не радувати. Допомогали нам підтримувати порядок під час проведення багаточисленних масових заходів і бійці нашого студентського ЗППГУ, командиром якого є відмінник навчання студент ІНМ Максим Бабінчук.

А масових заходів протягом звітнього року ми дійсно провели дуже багато: і День університету, і День винахідника, і День науки, і День Перемоги, і День Конституції, і День рідної мови, і конкурси «Міс ВНТУ», «Містер Шарм», «Студентська осінь», і свято вдячності Коновалюку, і двоетапні змагання інститутських команд КВН, і святкові вечори інститутів, приурочені до відзначення країною Дня працівника тієї спеціальності, яка є домінуючою в інституті, і вечори відпочинку в студентських диско-клубах... І, мабуть, цікаво буде дізнатись: раніше сценарії проведення цих вечорів і свят писали викладачі, а студенти були лише виконавцями, нині ж ці сценарії уже пишуть самі

студенти, а викладачі лише рецензують і пропонують шляхи покращення. І за заслуги на шляху втілення такого підходу слід відзначити в першу чергу нового директора клубу Катерину Федоренко та наставника на громадських засадах студентської самодіяльності, асистента кафедри фінансів і кредиту Ярослава Філіпа.

— Варт відзначити, що суттєво зросла активність університетської лабораторії соціологічних досліджень.

— Вона проводить моніторинг думок студентів щодо тих чи інших моральних, соціокультурних та навчально-виховних проблем, а також вивчає ставлення студентів до університетських виховних заходів. І оскільки цю лабораторію у нас очолює кандидат соціологічних наук, доцент А. В. Слободянюк, то обробка результатів досліджень студентських думок в соціологічній лабораторії здійснюється виключно за коректними, науковообґрунтованими методиками, що зумовлює об'єктивність зроблених висновків. Раджу періодично відвідувати сайт нашої соціологічної лабораторії, на якому виставляються результати досліджень одразу після їх проведення і наукової обробки — там ви знайдете відповіді на багато питань, які виникають у викладачів під час спілкування зі студентами. До речі, цей сайт відвідують по Інтернету щодня сотні відвідувачів із усіх цивілізованих країн світу.

У звітному році суттєво зріс рейтинг і служби психологічної підтримки, яка працює зі студентами, що проживають у гуртожитках, та тренінгів «Адаптація першокурсників до умов навчання у ВНТУ» і «Як стати людиною успіху», які проводить соціальний психолог Л. В. Косарева та завідувач кафедри ППС, доцент Л. А. Мацко.

Постійно розширюється коло зацікавлених ґендерною тематикою. Вони об'єднуються навколо університетського Центру ґендерних досліджень, який діє під егідою ЮНЕСКО. Його науковий керівник — завідувач кафедри філософії, професор О. Ю. Хома, а завідувач — доцент кафедри філософії І. О. Головащенко. На ґендерні читання, які організуються цим Центром, до нашого університету приходять представники різних організацій міста і області. А запитання доповідачам там задаються не слабкі — на собі це відчув.

— Характеризуючи виховну роботу, слід згадати заступників деканів з виховної роботи та кураторів академічних груп 1-го і 2-го курсів.

— На старших курсах кураторів у нас немає. У багатьох ВНЗ України кураторів немає і на молодших курсах. Був час, коли їх і у нас не було, але життя підказало, що на 1-му і 2-му курсах в умовах насиченості університету вихідцями з сіл і сільських районних центрів куратори повинні бути. Поіменно відзначу лише першу п'ятірку кращих заступників деканів та першу п'ятірку кращих кураторів за визначенням прокуратора з виховної роботи Т. Б. Буяльської та її заступника М. Д. Прищака. Кращі заступники декана з виховної роботи: В. В. Богачук (ФКСАЕСЕП), А. В. Де-

Пісня в дарунок від четвертокурсниці Інституту менеджменту, «Міс ВНТУ-2005» Катерини БАШТОВОЇ

нісюк (ФКІ), О. Г. Ігнатенко (ФФЕЛТ), Г. О. Лебедева (ФАРВ) і Ю. В. Крушевський (ФРТТК). Кращі куратори: Л. М. Круподьорова, Н. В. Нікітіна, Н. В. Рибачук, О. М. Смоляк та В. О. Федотов.

З наступного навчального року ми визначатимемо кращих кураторів згідно з науковообґрунтованою методикою, затвердженою Ученою радою університету. Розробила її моя аспірантка Юлія Маримончик (нині уже теж Мокіна). І призначатимемо на півроку надбавки до зарплати в межах до 25 % основного окладу за цю роботу.

Не кожен ВНЗ нашої країни може похвалитись тим, що його студенти протягом року беруть участь як автори у 30 телепередачах на каналі обласного телебачення. А у нас це було — в телепрограмі «Вважаю так», яку веде на телеканалі ВДТ щосуботи і щонеділі доцент кафедри культурології Л. В. Філонов. Кращими співавторами своїх сюжетів він вважає студентів Сергія Білохатнюка, Олександра Білінського, Андрія Швидюка та Дмитра Штофеля.

Як завжди вчасно виходили в світ і вчасно поступали в усі середні школи нашої області, доносячи туди правду про наш університет і слугуючи найпотужнішим засобом профорієнтації, усі числа нашого університетського часопису «Імпульс», душею редакційної колегії якого є редактор І. П. Зянько.

При анкетуванні у вересні на 1-му курсі більшість наших студентів щиро зізнаються, що ніколи не були ані в театрі, ані в концертній залі. А у звітному році завдяки курсу практичної культурології і впливу кураторів та заступників деканів з виховної роботи півтори тисячі наших студентів, тобто кожний четвертий, добровільно і охоче відвідували вистави нашого облмуздрамтеатру. До того ж частину спектаклів на малій сцені акторський колектив театру грав власне на замовлення наших студентів, яких він дуже любить. А понад 600 наших студентів протягом року відвідали концерти класичної музики у концертній залі «Плеяда». Тож, ми з вами можемо пишатися і нашими студентами, і нашою системою виховної роботи.

БЮДЖЕТ УНІВЕРСИТЕТУ ТА РОЗВИТОК МТБ

— Бюджет університету у звітному навчальному році склав 40 мільйонів 600 тисяч гривень, із яких близько 25 мільйонів гривень нам виділила держава і трохи більше 15 з половиною мільйонів ми заробили самі.

На зарплату із держбюджетних коштів було витрачено 13 мільйонів 165 тисяч гривень, а нарахування на зарплату склали 4 мільйони 670 тисяч, тобто із виділених нам державою 24 мільйонів 925 тисяч гривень 17 мільйонів 835 тисяч пішли на зарплату. Ще 4 мільйони 340 тисяч гривень пішло на виплату стипендій та 1 мільйон 440 тисяч — на оплату комунальних послуг з водо-, електро- та теплопостачання. А на 1 мільйон 40 тисяч гривень ми погасили заборгованість по 57 статті «Закону про освіту» за минулі роки. Ще 100 тисяч гривень нам було виділено на капітальний ремонт, 90 тисяч — на закупівлю продуктів для їдальні і 80 тисяч на кредити студентам з оплати за навчання. Якщо усе це скласти, то отримуємо 24 мільйони 925 тисяч гривень. Різниця між тим, що нам було виділено із держбюджету та цим числом, як бачите, дорівнює нулю! Тож, забезпечувати життєдіяльність університету як центру освіти, науки і культури адміністрації доводилось значною мірою за рахунок коштів, зароблених нами самими за надання платних послуг. Характерною ознакою цих коштів було те, що як тільки вони надходили на рахунок університету, то одразу отримували статус спеціального фонду державного бюджету. І на них одразу ж розповсюджувались правила витрачання бюджетних коштів: жодної гривні поза затвердженого міністерством кошторис витрат адміністрація витратити не мала права. Ну, а тепер давайте подивимось, на що ж адміністрація університету витратила оці зароблені нами за надання платних послуг 15 з половиною мільйонів гривень.

4 мільйони 815 тисяч гривень витрачено на прямі виплати зарплати та ще 1 мільйон 725 тисяч гривень повернулись у державу як нарахування на цю суму зарплати. Тобто, сумарно на зарплату зі спецфонду бюджету університету пішло 6 мільйонів 540 тисяч гривень. 1 мільйон 315 тисяч гривень витрачено на оплату комунальних послуг з водо-, електро- та теплопостачання. Таку ж суму в 1 мільйон 315 тисяч гривень ми витратили на капітальний ремонт гуртожитків, лівова частка з якої пішла на капітальний ремонт нашого найстарішого студентського гуртожитку № 1, який уже знову введено в експлуатацію. На поточний ремонт аудиторій та коридорів і кімнат в гуртожитках ми витратили 1 мільйон 70 тисяч гривень. 570 тисяч гривень витрачено на закупівлю обладнання, серед якого і 91 сучасний комп'ютер з ліцензованим програмним забезпеченням та 9 потужних серверів. У 360 тисяч гривень з врахуванням вартості нового різнографа нам обійшлося друкування навчальної та наукової літератури, створеної членами нашого колективу, випуск 4-х наукових журналів та часопису «Імпульс» в університетському комп'ютерно-видавничому центрі «УНІВЕРСУМ-Вінниця», який очолює кандидат наук А.І. Вла-

Урочистий марш першокурсників. Рушаймо в студентське життя, в безмежний світ пізнання

сюк. 420 тисяч гривень склали витрати на автотранспорт, який у зв'язку з доставкою матеріалів для капітального та поточного ремонтів працював дуже інтенсивно. 380 тисяч гривень пішло на оплату зв'язку та Інтернет. 340 тисяч гривень склали прямі витрати на наукові дослідження. 190 тисяч гривень пішло на придбання для бібліотеки навчальної та наукової літератури, написаної неуніверситетськими авторами. 105 тисяч гривень витрачено на оплату відряджень. Якщо усі ці числа скласти, то отримуємо 12 мільйонів 600 тисяч гривень. Різниця між тим, що ми заробили за рахунок надання платних послуг, і цим числом складає 2 мільйони 950 тисяч гривень, які пішли на оплату витрат з усіх інших статей життєзабезпечення університету. Їх лівову частку склали витрати на матеріали, замовлені підрозділами: папір, дискети, запасні частини до комп'ютерів, фарби, вапно, алебастр, сталевий прокат, пісок, крейда, електричні лампочки, електроди, пиломатеріали, замки і таке інше.

Протягом червня і половини липня нинішнього року нашу діяльність перевіряла комісія ревизорів із обласного КРУ. Це була планова перевірка, яка здійснюється через кожні два роки. Значних порушень ревизори КРУ у нас не знайшли, а дрібні ми ліквідували в процесі перевірки.

— Були у нас у звітному році ще три серйозних перевірки.

— Управління по боротьбі з економічними злочинами перевіряло університет на предмет цільового використання земельної ділянки, відведеної під господарчий двір.

Служба безпеки перевіряла нас на предмет дотримання чинного законодавства із забезпечення умов збереження державних таємниць.

Інспекція Міністерства освіти і науки разом з обласним управлінням освіти і науки перевіряли нас за листом однієї 69-річної особи, яка виписала в свій лист усе негативне, що було коли-небудь написано у місцевій пресі або передавалось у вигляді пліток і наклепів сто-

**Народний самодіяльний фольклорний ансамбль «Оберіг»
заспівав «Гаудеамус»**

совно мене, моїх дітей і друзів, і вимагала усунути мене з посади ректора та дати можливість їй навчити наш колектив, як треба готувати фахівців. Аналогічна вимога була у цьому листі і стосовно ректора НТУУ «КПІ», професора М. З. Згуровського, ректора Національної металургійної академії України, професора О. Г. Величка та ректора Приазовського державного технічного університету, професора В. С. Волошина. Лист було адресовано Президенту України, Прем'єр-міністру, Голові Верховної Ради, Генеральному прокурору, міністру освіти і науки, Президенту НАНУ, губернатору Вінниччини і меру Вінниці.

Комісія міністерства, перевіривши документально усі звинувачення і півтори години послідували з автором листа, надіслала йому офіційну відповідь, в якій повідомила, що висунуті звинувачення не підтвердились, а тому немає підстав для звільнення з посади ані Б.І. Мокіна, ані інших ректорів, перерахованих у листі. А також немає порушень чинного законодавства та Статуту університету в тому, що син ректора, доктор технічних наук, доцент Віталій Мокін працює на посаді керівника такого структурного підрозділу університету як Інститут магістратури, аспірантури та докторантури.

Комісія СБУ знайшла певні недоліки в роботі начальника 1-го відділу ВНЗ та його інспектора і через суд оштрафувала кожного з них на 51 гривню.

Працівники УБЕЗ визнали використання частини господарчого двору під розміщення автомобілів осіб, що не працюють в університеті, незаконним, тож довелося нам усіх чужих, у тому числі і з десяток працівників правоохоронних органів, видворити з господарчого двору. А на тій земельній ділянці побудувати комплекс спортивних площадок.

Можна констатувати, що завдяки міліції ми наростили потужність нашого спортивного комплексу, хоча, звичайно ж, у них мета була дещо іншою.

— Але наростили ми матеріально-технічну базу не лише гуртожиткового та спортивного напрямків.

— Ми суттєво збільшили комп'ютерну базу університету — і не лише завдяки арифметичному зростан-

ню кількості комп'ютерів на комп'ютерних центрах та в інших підрозділах. А й завдяки встановленню найсучаснішого мережевого обладнання, наданого нам за ініціативи директора ІНПОТ, доцента Ю.Є. Яремчука Всесвітньою академією CISCO. Таким обладнанням для створення комп'ютерних мереж сьогодні можуть похвалитись лише кілька найвідоміших університетів України. До речі, майже півтора десятки комп'ютерів ми отримали за ініціативи директора ІНІВ, доцента В. М. Мізерного за рахунок виконання проекту за програмою TEMPUS, не витративши на ці комп'ютери та супутню оргтехніку жодної гривні власних коштів.

Дуже вдалий договір у звітному році підписав з фірмою SIMENS завідувач кафедри ЕМСА, професор В. В. Грабко. Під зобов'язання готувати фахівців саме на цьому устаткуванні, він отримав від фірми обладнання для автоматичного керування електроприводами на сучасній комп'ютерній базі на суму 80 тисяч Євро — це сьогодні єдина така лабораторія у ВНЗ України, які готують спеціалістів з систем управління електроприводами.

Не менш вдало уклав договори про співпрацю з трьома фірмами, які розповсюджують в Україні програмні комплекси «Панорама», Arcgis та картографічний комплекс, завідувач кафедри ММСС доцент В. Б. Мокін. Під зобов'язання використовувати ці програмні комплекси при виконанні наукових досліджень зі створення геоінформаційних систем і рекламувати їх застосування в наукових статтях та монографіях, він отримав найсучасніші і повні версії цих програмних комплексів, сумарна вартість яких перевищує 100 тисяч доларів США. Саме таким шляхом треба йти й іншим завідувачам кафедр для осучаснення навчальних лабораторій.

Впродовж останніх кількох років саме у такий спосіб осучаснили частину своїх навчальних лабораторій завідувачі кафедр: ТПЗ — професор В.І. Савуляк, МПА — професор В. О. Поджаренко, АІВТ — професор Р. Н. Кветний, ЕСС — професор П. Д. Лежнюк, ТСТБ — професор В. М. Кичак, АТМ — доцент В. В. Біліченко та ІНВ — доцент В. М. Мізерний.

— Закінчився у звітному році капітальний ремонт 1-го студентського гуртожитку.

— Впродовж нинішньої осені ми заповнимо ті поверхи, які відведені для студентів, необхідними меблями і отримаємо додатково до тих, що маємо, ще 160 місць для проживання студентів. Ще 160 місць додатково ми введемо протягом наступних двох років в гуртожитках № 3, 4, 5, 6 після їх часткової реконструкції. 50 місць додатково ми отримаємо також внаслідок передачі у фонд студмістечка житлового фонду нашого санаторію-профілакторію. Введення усіх цих масивів кімнат у гуртожитках, які уже функціонують, буде еквівалентне побудові ще одного

9-поверхового гуртожитку. Завдяки цьому ми зможемо без ущемлення вітчизняних студентів суттєво збільшити прийом на навчання іноземців.

— Кілька слів про те, чому передаємо студмістечку житловий фонд санаторію-профілакторію.

— Справа в тому, що усі наші студенти проживають або у наших студентських гуртожитках, або разом з батьками у Вінниці, то ж при отриманні путівки в санаторій-профілакторій у них немає ніякої потреби в поселенні на місяць в гуртожиток санаторію. Але вони, звичайно ж, з задоволенням туди переселяються, щоб на місяць вийти з-під контролю батьків чи органів студентського самоврядування в студентському гуртожитку та адміністрації студмістечка. І влаштовують там п'янки, які не завжди добре закінчуються. Тож, для ґрунтовнішого оздоровлення цих студентів їх не потрібно переселяти в гуртожиток санаторію-профілакторію, який нікому сьогодні не підконтрольний у вечірні та нічні години. Інша причина — гуртожиток санаторію-профілакторію часто надавав притулок і тим студентам, яких ми виселяли з гуртожитків за порушення правил внутрішнього розпорядку, і людям, які не мали стосунку до університету. Тому буде правильно і усім спокійніше, якщо ми повернемо студмістечку той житловий фонд, який у гуртожитку № 3 було багато років тому передано санаторію-профілакторію, коли він обслуговував не лише студентів нашого університету, а й педагогічних працівників з області. Коли санаторій-профілакторій мав самостійний статус, ми цього зробити не могли, але коли його перевели в структуру університету як рядовий структурний підрозділ і поклали на ректора університету відповідальність за порядок, якість надання послуг і фінансову дисципліну в ньому, ми це уже зробити маємо право.

— Нагадайте, будь-ласка, як розподілялись ті секції у студентському гуртожитку № 1, які реконструйовані під тимчасове поселення в них працівників.

— По-перше, розподіл місць у студентських гуртожитках згідно з діючим законодавством здійснюється наказом ректора, і до цього ніякого стосунку не має профком з його житловими чергами і пріоритетами. А по-друге, в студентські гуртожитки як виняток для тимчасового проживання ректору дозволяється поселяти лише тих працівників, які безпосередньо зв'язані з навчальним процесом, і від роботи яких суттєво залежить якість підготовки фахівців. Тож, саме цими критеріями я користувався при визначенні тих 50 щасливчиків із числа 240, що подали заяви. Але дія і цих критеріїв була звужена ще трьома додатковими умовами. Перша — насамперед поселялись молоді доктори та кандидати наук, від яких залежить майбутнє нашого університету. І оскільки проживати у виділених секціях гуртожитку вони зможуть лише за умови роботи саме в нашому університеті, то, надаючи їм це житло, я дійсно забезпечую майбутнє університету. Друга — викладачі, які з двома дітьми проживають у двокімнатних квартирах, чи з трьома в трикімнатних, як претенденти не розглядалися. А третя звужувальна умова — якщо дорослі діти претендента на отримання житла після закінчення університету чи тим паче аспірантури пішли працювати в інший ВНЗ

чи в іншу організацію, то навіть якщо нинішня квартира претендента на розширення житла є переповненою, додаткового житла у студентському гуртожитку № 1 не надавав, оскільки не зобов'язаний забезпечувати житлом працівників інших організацій.

Оскільки серед працівників обслуговуючого персоналу є фахівці високого класу, від роботи яких суттєво залежить життєзабезпечення університету і які потребують поліпшення житлових умов, то я передав одну 1-кімнатну секцію в студентському гуртожитку № 1, одну 2-кімнатну та одну 3-кімнатну в розпорядження проректора В.І. Ковальчука і надав йому право від імені ректора розподілити ці три житлові секції, виходячи з його розуміння важливості збереження того чи іншого працівника обслуговуючого персоналу для майбутнього університету. Але хочу одразу ж сказати, що і профком зовсім збоку від цього процесу не залишився. Профком розподілив ті дві 1-кімнатні секції, які звільнились у сімейному гуртожитку № 7 у зв'язку з отриманням їх власниками 2-кімнатних секцій в студентському гуртожитку № 1, та ті дві 2-кімнатні секції, які звільнились у гуртожитку № 8 колишнього «Модуля». Я спробував і молоді кадри, необхідні для розвитку університету утримати, і дати можливість профкому забезпечити соціальну справедливість стосовно тих членів колективу, які сьогодні цього найбільше потребують.

Зараз за моїм розпорядженням відділ капітального будівництва приступив до здійснення прив'язки проекту 90-квартирного житлового будинку на земельній ділянці університету між четвертим та п'ятим гуртожитками над озерцем, що біля кафе з одного боку та тепловим пунктом — з другого.

Наступний календарний рік буде роком часткової реконструкції гуртожитків № №3,4,5,6, капітальних ремонтів лекційних залів у корпусах і спортивно-оздоровчого табору. Та укомплектування аудиторій і комп'ютерних класів прекрасними партами і комп'ютерними столами виробництва нашого Інституту інтеграції, який очолює В. М. Мізерний, у співдружності з командою завідувача кафедри технології підвищення зносостійкості В.І. Савуляка. До речі, ці парти і столи, які команда Мізерного-Савуляка навчилася склеювати з бракованих паркетин, що меблеві фабрики продають за ціною відходів виробництва, виходять вдвічі дешевшими фабричних парт і столів. Вони уже пройшли річне випробування, тож їх можна пускати в серію. Розпочнеться насичення цими партами із лекційної аудиторії № 2203.

А з 2008 року я розпочну будівництво цього 90-квартирного будинку, квартири в якому уже розподілятимуться профкомом згідно з встановленими там чергами і пріоритетами. Але я вам признаюсь чесно, що розпочну будівництво цього житлового будинку лише в тому випадку, коли після нинішнього розподілу секцій у студентському гуртожитку мене не допикатимуть комісії різних владних структур, які створюватимуться за скаргами тих, хто не отримує нині житла в студентському гуртожитку № 1. Якщо ж скарги, комісії і суди мені допикатимуть, як це мало місце після введення в експлуатацію сімейного гуртожитку № 7, то я до кінця своєї нинішньої каденції встановлю собі такий же режим роботи, який має переважна більшість ректорів ВНЗ України — тобто, я нічого не

будуватиму і цим забезпечу собі спокійне життя на ректорській посаді до середини 2010 року. І нехай уже тоді вам новий ректор щось буде, якщо зможе. Тож, сідаючи за стіл для написання скарги, згадайте слова російської пісні: «Думайте сами, решайте сами! — Иметь или не иметь!»

До цього додаю, що 29 липня 2006 року вступив у силу Закон України «Про житловий фонд соціального призначення», яким держава зобов'язує органи місцевого самоврядування будувати житло для соціально незахищених верств населення і визначає порядок отримання і користування цим житлом.

— За цей рік помітно впорядкувалась, причепурилась територія університету.

— Немає незадоволених тими триметрової ширини пішохідними доріжками, вимощеними тротуарною плиткою, виготовленою кафедрою інтеграції навчання з виробництвом у своїй навчальній лабораторії руками наших студентів під керівництвом завідувача кафедри, доцента В. М. Мізерного. Викладали цю плитку інші студенти-практиканти цієї кафедри під керівництвом доцента О.І. Таранухи. Ці доріжки уже об'єднали ГНК та корпуси № 1 і № 2 та № 7 і № 8. У цьому році плануємо їх замкнути по дузі навколо актового залу та вивести до їдальні і далі до виходу на вулицю Воїнів-інтернаціоналістів. Тож, після цього на території університету нам не будуть страшними ніякі дощові потоки, які перетворюють іноді в річки та озера наші асфальтові доріжки.

— Борисе Івановичу, доречним видається запитати про Ваші здобутки як ученого, викладача та громадського діяча.

— Крім виконання обов'язків ректора університету у звітному році я займався також науковою, викладацькою та громадською діяльністю.

Як учений в якості наукового керівника 4-х наукових тем займався науковими дослідженнями в напрямках діагностики та оптимізації електрообладнання трамваїв, побудови математичних моделей електричних мереж в умовах невизначеності частини параметрів, оцінки ефективності діяльності науково-педагогічних працівників в напрямку створення дистанційних технологій навчання та виховання студентів, а також в напрямку моделювання екологічних процесів.

За результатами досліджень опублікував 9 наукових статей в наукових журналах за списком ВАК України.

На громадських засадах виконував обов'язки директора НДІ ПМБС та наукового керівника НДЛ АСУЕТ, НДЛ ПВШ, НДЛ ЕДЕМ та НДЛ МІМЕМ.

Виконував обов'язки Голови наукової спецради по захисту докторських дисертацій з трьох наукових спеціальностей в галузі інформатики та обчислювальної техніки, члена спецради по захисту докторських дисертацій з трьох спеціальностей в галузі приладобудування та члена наукової спецради по захисту кандидатських дисертацій з двох наукових спеціальностей в галузі електроенергетики та електромеханіки.

Працював експертом Комісії з інформатики та кібернетики при МОН України, на яку покладено відбір та аналіз наукових проектів, запропонованих ВНЗ для дослідження за кошти Державного бюджету.

Здійснював функції головного редактора науково-

го журналу «Вісник Вінницького політехнічного інституту», який став тримовним.

Як член Президії Академії педагогічних наук України виконував усі покладені на мене функції, у тому числі був організатором виїзного засідання президії у нашому університеті, присвяченого гуманітарній складовій змісту інженерної освіти, збирав усі аналітичні матеріали з ВНЗ України і готував доповідну записку та проект рішення.

Як викладач керував роботою 5-и аспірантів та двох пошукувачів. Один пошукувач — доцент Віталій Мокін у звітному році успішно захистив докторську дисертацію у спецраді при Інституті проблем моделювання в енергетиці НАНУ, другий — старший викладач В'ячеслав Камінський прийнятий до захисту кандидатської дисертації у спецраді при нашому університеті. Двоє аспірантів 3-го року навчання Олександр Мокін та Юлія Мокіна у кінці червня подали свої дисертації до захисту у спецраді при, відповідно, НТУУ «КПІ» та КНЕУ ім. Вадима Гетьмана.

Лекції для студентів у звітному році не читав, оскільки мені дозволено виконувати навчальне навантаження лише в обсязі 240 годин, а на керівництво 5-ма аспірантами виділяється 250 годин, тож офіційно я не вклався навіть у норматив керівництва аспірантами. Але введені у свій час мною дисципліни «Математичні методи ідентифікації та оптимізації електромеханічних процесів» та «Оптимізація електроприводів» підхопив і успішно викладає Олександр Мокін, з яким ми разом написали і третю частину навчального посібника з методів, і посібник з оптимізації.

Свою позицію громадського діяча, який свого часу в ранзі державного діяча стояв біля витоків створення незалежної української держави, я виклав у 9-й книжці моєї історико-публіцистичної серії. Ця книжка, яку я назвав «Друге дихання», писалась протягом звітнього року. Вона завершена і отримала рекомендацію Ученої ради університету до друку. Вийде восени. До речі, ця книжка стане останньою, яку я буду друкувати на папері. Зараз я завершую створення персонального сайту, на якому будуть виставлені у тому чи іншому форматі усі книжки моєї історико-публіцистичної серії. А наступну, 10-у книжку цієї серії я писатиму, виставляючи кожний написаний розділ одразу на сайт. Тож, читачі зможуть читати цю книжку в процесі її створення, і не потрібне буде її паперове оформлення.

Як ректор, у травні нинішнього року відвідував на першому засіданні Наглядової ради університету, яку очолює Президент АПНУ, академік АПНУ і НАНУ В. Г. Кремень, і отримав позитивну оцінку як попередньої діяльності на посаді ректора, так і планів на майбутнє до 2010 року включно.

І за усі мої заслуги впродовж 17 років на посаді ректора на виїзному засіданні Президії АПНУ мене нагороджено найвищою нагородою цієї академії, яка належить до державних нагород — медаллю Костянтина Ушинського — одного з найвидатніших педагогів. Мені вдвічі приємно було отримувати цю державну нагороду ще й тому, що на день мого нагородження цією медаллю із ректорів ВНЗ нагороджено лише ректора КНУ імені Тараса Шевченка професора В. В. Скопенка. А на Правобережній Україні, якщо не враховувати Києва, я взагалі першим отримав цю нагороду.

ЗАСЛУЖЕНЕ ВИЗНАННЯ

Директор Інституту АЕКСУ, професор Анатолій ВАСЮРА — віднині Заслужений працівник освіти України. Указ про присвоєння йому цього найвищого освітянського звання (офіційного ж титулу «народний» в освітян немає) президент держави Віктор Ющенко підписав 18 серпня. Якраз напередодні нашого ювілею — 15-ї річниці незалежності України. Якраз напередодні власного ювілею Анатолія Степановича — 60-річчя.

Державну нагороду «Заслужений працівник освіти України» професору Анатолію ВАСЮРА вручає випускник Інституту АЕКСУ нашого університету, голова Вінницької облдержадміністрації Олександр ДОМБРОВСЬКИЙ

В Інституті автоматики, електроніки та комп'ютерних систем управління усі завідувачі кафедр — доктори наук. А на випускних кафедрах майже усі викладачі мають науковий ступінь та учене звання. Інститут налагодив співробітництво з університетами країн СНД, США, Канади, Ізраїлю, Великої Британії, Німеччини.

— Я дуже щасливий з того, що у нас склався такий чудовий колектив. Це справжнє щастя — працювати з однодумцями, з людьми, які тебе розуміють.

В ІНАЕКСУ навчається близько 1000 студентів. Опановують вони сучасні престижні спеціальності. Серед абітурієнтів конкурс завжди є, хоча і не ажіотажно високий. Тому що вчитись тут непросто, слабкі абітурієнти сюди не йдуть. Але важко в навчанні — комфортно на ринку праці.

Вінницька ФМГ №17 один з основних постачальників студентів для ІНАЕКСУ. Її випускником є і сам Анатолій Степанович (тоді це була політехнічна школа №17).

Без «золотої» медалі, але із золотими знаннями, витримавши конкурс 17 осіб на місце, з першої спроби поступив у Ленінградський електротехнічний інститут (нині Санкт-Петербурзький електротехнічний університет). На факультет автоматики. Тепер уже 18 років очолює інститут автоматики (кілька років тому був факультет) нашого університету.

Наукою почав займатись на третьому курсі. Згодом у співтворстві з науковим керівником вийшла перша стаття. У престижному журналі «Електричество», котрий видається з 1880 року. Дипломна робота була присвячена живленню лазерів (вони тоді тільки починали розвиватися).

Нині ж Анатолій Степанович автор понад 160 наукових і навчально-методичних публікацій, серед яких значна частка

— це навчальні посібники з грифом Міністерства освіти і науки України, монографії, авторські свідоцтва і патенти.

Саме з ініціативи професора Васюри в Україні була започаткована Всеукраїнська студентська олімпіада із спеціальності «Системи управління і автоматики». До Інституту АЕКСУ уже шість років поспіль приїздять студенти з усієї України, аби позмагатися у фахових знаннях. Вихованці ВНТУ неодноразово виборювали призові місця.

А три роки тому за вагомих особистий внесок у розвиток фахових студентських олімпіад Анатолій Степанович став Відмінником освіти України.

Професор Васюра — академік Української технологічної академії, професор МКА. Його ім'я внесено до довідково-біографічного видання «Хто є хто на Вінниччині. Видатні земляки». А Міжнародний Кембриджський центр нагородив його срібною медаллю та Почесним дипломом — так відзначивши його досягнення в ХХ столітті в галузі освіти.

Батько ж Анатолія Степановича, привітавши сина з таким високим педагогічним званням, зауважив його мамі: «Тепер у тебе у сім'ї два заслужених». Адже й сам Степан Никифорович нещодавно став Заслуженим юристом України. Указ підписав теж президент Віктор Ющенко.

— Я повернувся з Мінська до Вінниці, відпрацювавши там у спеціалізованому конструкторському бюро належних для молодого спеціаліста три роки. Мій сусід по будинку, завідувач однієї з кафедр Вінницького політехнічного інституту Василь БОНДАР сказав мені, що у «політесі» створили нову кафедру, котрій потрібні фахівці мого профілю. Я звер-

ОСВІТЯНСЬКИХ ЗДОБУТКІВ

**Професор ВАСЮРА —
директор Інституту
АЕКСУ ВНТУ**

**Двадцятилітній Анатолій
ВАСЮРА, третьоккурсник
факультету автоматики
Ленінградського
електротехнічного інституту**

нуня до її завідувача, доктора технічних наук, професора Віктора МАЛІКОВА. Віктор Тихонович, подивившись мій диплом, одразу запропонував роботу.

З того часу і донині (а це вже 35 років) Анатолій Степанович на одній кафедрі — автоматики та інформаційно-вимірювальної техніки.

— Усім, чого досяг, я завдячую своїм учителям. І шкільним, й інститутським. У 1972 році моїм науковим керівником по темі був Борис Іванович МОКІН, нині ректор нашого ВНТУ. Він тоді був молодим кандидатом наук. А я молодим пошукачем. Згодом у ВПІ відкрили аспірантуру, і я став першим аспірантом професора Малікова.

На початку січня 1980-го Анатолій Степанович успішно захистив кандидатську дисертацію.

— День захисту пам'ятаю, ніби він був учора — дерева всі стояли в ині, казкові і спокійні. Здавалось, що природа розуміє, яка доленосна подія відбувається у моєму житті. І одразу тодішній декан факультету автоматики та обчислювальної техніки доцент Василь Лисогор запросив мене стати його заступником. Так з легкої руки Василя Микитовича я увійшов у адміністративну роботу.

І ось уже 26 років їй віддано: заступник декана факультету, декан, проєктор з навчальної роботи ВПІ, директор ІнАЕКСУ.

Стиль роботи Анатолія Степановича — не на загал, не в залах, а особисто з кожним. Якщо за чимось шкодує, то лише за тим, що в добі лише 24 години. То щастя: віднаходити з-поміж обдарованих найбільш обдарованих студентів. Але більшою мірою доводиться працювати зі студентами, які мають проблеми з навчанням.

— На жаль, багато школярів не вміють вчитися. Але п'ять років, котрі людина проводить в університеті, дарма не проходять ні для кого.

Власні ж студентські роки мав насичені й неповторні. Після першого курсу поїхав на Ціліну (до річч, Ленінградський район Кокчетавської області). Так далеко юних студентів ніколи не брали, а його взяли, бо уже мав права водія — у 17-й школі тоді давали таку робітничу професію.

А після третього курсу — уже Ленінградська цілина: «Ладога».

Особливе, трепетне ставлення Анатолія Степановича до живопису, музики, театру — це теж зі студентства. Аби взяти квиток на виставу у БДТ, «Маріїну», театр «Ленсовета», Комісаржевської чи Пушкіна, ночами чергували під касою.

Цього літа разом з родиною вперше побував у Почасві. Ця Божа гора така близька до неба! Відчуття словами передати неможливо. Та чи й потрібно. Разом з онучкою тричі, як належить, занурилися в цілюче джерело святої Анни, вода в якому весь рік +4°C. В джерело, яке омиває душу, робить її мудрішою і сильнішою.

Так тримати!

НАЙКРАЩІ ПРОЕКТАНТИ – НАУКОВЦІ ВНТУ

Міністерство будівництва, архітектури та житлово-комунального господарства України нагородило дипломом науково-дослідну лабораторію ефективних будівельних конструкцій Вінницького національного технічного університету — переможця конкурсу на кращі будинки і споруди, збудовані та прийняті в експлуатацію в Україні у 2005 році у номінації «Об'єкти торгівлі та побуту» за високу якість проектних робіт при реконструкції з розширенням.

Наша НДЛ ЕфБК (а очолює її кандидат технічних наук, доцент Олександр ВОЙЦЕХІВСЬКИЙ) вперше взяла участь у цьому конкурсі і одразу засвідчила свій високий фаховий рівень. Тож, тепер, якщо будувати в місті-курорті Хмільнику, зверніть увагу на магазин у його центрі — саме він визнаний кращою будівлею 2005 року в Україні після реконструкції фахівцями ВНТУ.

Працює НДЛ ефективних будівельних конструкцій при кафедрі промислового і цивільного будівництва (завідувач — доктор технічних наук, професор Алла МОРГУН) Інституту будівництва, теплоенергетики та газопостачання ВНТУ. Лабораторія устаткована сучасним обладнанням для випробування габаритних конструкцій і щороку виконує обсяг робіт на суму понад 600 тис. грн. Устаткування лабораторії використовується для проведення лабораторних робіт із студентами. НДЛ ЕфБК є сертифікованою лабораторією з проведення сертифікаційних випробувань будівельних матеріалів і конструкцій. Вона також проводить обстеження, паспортизацію, проектування будівель і споруд.

**Краща будівля 2005 року в Україні —
магазин в центрі Хмільника**

Кафедра і НДЛ ефективних будівельних конструкцій співробітничать з зарубіжними і вітчизняними фірмами, що займаються впровадженням у практику досягнень науки в галузі нових будівельних технологій. Зокрема з фірмами «Sika» (Швейцарія) та Zinca Metal (Бельгія), представництвами «German Duldinq Technologic GmbH» та Raven Living System, USA. А також з науковцями споріднених кафедр провідних будівельних ВНЗ України та СНД.

АБСОЛЮТНО ПЕРШІ!

Чемпіонський титул Всеукраїнської студентської олімпіади з програмування виборола команда ВНТУ: Дмитро КОРЖИК, Андрій ПОДОЛЬСЬКИЙ і Денис БУДЕЛКОВ (тренер — кандидат технічних наук, доцент Володимир МЕСЮРА). Наші хлопці єдині розв'язали усі 9 олімпіадних задач, які, до речі, на фінальний тур надали тренери команд інших університетів. Водночас ця олімпіада є чвертьфіналом першості світу з програмування. Отож, через місяць хлопці за кошт Міністерства освіти і науки України (саме під його егідою проводилась олімпіада) поїдуть до Бухареста боротись за вихід у фінал всесвітніх змагань програмістів.

І це завдання видається цілком реальним. Торік команда студентів-програмістів ВНТУ (з нинішнього складу туди входить Дмитро КОРЖИК) в європейському півфіналі здобула третє місце. А у фіналі першості світу з програмування, який відбувся у квітні у Сан-Антоніо (США), команда студентів нашого університету випередила і нещодавнього чемпіона світу з програмування — команду Каліфорнійського технологічного інституту, і вихованців університетів Гонконгу та Кейптауна, Принстонського та Вашингтонського університетів, впевнено розташувались у верхній частині олімпійської турнірної таблиці.

А власне сам Дмитро єдиний не лише від України, а й загалом від СНД вийшов у фінал Всесвітньої олімпіади з розв'язування алгоритмічних задач, яку проводить корпорація «Google» у Силіконовій Долині, що неподалік Сан-Франциско.

Проходила Всеукраїнська студентська олімпіада з програмування чотири дні у нашому Вінницькому національному технічному університеті, стартувавши саме 13 вересня — у День програміста. Відзначається це свято на 256 день року (якщо рахувати з 0 — що відповідає традиції програмістів — то 255-й). Число 256 (2⁸) вибрано тому, що це кількість чисел, яку можна виразити з допомогою одного байта. У високосні роки це свято припадає на 12-те, а в невисокосні — на 13 вересня.

І відбувається олімпіада у ВНТУ теж не випадково, адже саме наш університет ініціював проведення всеукраїнських студентських змагань з програмування. Має достатню матеріальну базу, а його студенти неодноразово доводили свій високий фаховий рівень навіть у міжнародних змаганнях з програмування.

До Вінниці приїхали 27 команд університетів України, а також команди з Молдови і Грузії. Цьогоріч олімпіада проводиться уже вшосте. Аби вийти на всеукраїнський рівень, студентам довелося здобувати це право у додаткових регіональних олімпіадах: у Хмельницькому (Західний регіон), Києві (Північний), Донецьку (Східний) і Запорозжі (Південний). Регіональні змагання збирають щорічно до 200 команд різних ВНЗ.

Олімпіада проводиться за правилами першості світу англійською мовою. Змагаються олімпійці в проектуванні алгоритмів і програм на мовах C, C++, Java. Операційні системи: Windows 98/00/ NT/XP. Учасники мали розв'язати 6-9 задач різної складності за 5 годин.

А мета олімпіади — виявити кращих студентів-програмістів України, дати їм змогу показати себе у створенні математичних алгоритмів і в мистецтві програмування. По-знайомити з ними роботодавців галузі програмування.

— Пишаюсь успіхами команди нашого університету, — говорить ректор ВНТУ, академік АПН України Борис МОКІН. — 50 кращих університетів світу визначають за кількістю Нобелівських лауреатів. Ці премії нині дають тільки тим, хто щось нове відкрив у генах чи в атомному ядрі. Один прилад для їх дослідження коштує від \$200 млн. Тож, оті 50 кращих університетів світу мають річний бюджет у кілька разів більший від бюджету України. Але коли змагання чистого інтелекту, а не надсучасної апаратури, тут наші студенти демонструють усьому світові, що Україна є однією з інтелектуально найрозвиненіших держав. Адже в 50 кращих універси-

тетів світу за результатами всесвітньої олімпіади з програмування наші українські ВНЗ входять.

Співорганізатором фіналу Всеукраїнської студентської олімпіади з програмування стала компанія «Арт-мастер». А спонсорами «Майкрософт Україна», «Google», «Флекстронікс», «Інновинн», «Тerrasoft», «Інтехсервіс», «ТЕАМ» і «Асоціація 1Т України».

— Наша компанія не випадково стала спонсором цього інтелектуального свята молоді еліти України, — зауважує віце-президент «Флекстронікс Дизайн Україна» Михайло ГРУЗМАН. — На першій українській олімпіаді школярів з інформатики керівником вінницької команди був президент «Флекстронікс» Олександр УСАЧ. А у той працював у журі тієї олімпіади. А нині керівник студентської команди КНУ ім. Шевченка Віталій БОНДАРЕНКО очолює київський філіал нашої компанії. І загалом у «Флекстронікс» працює багато студентів, які посідали призові місця в олімпіадах різного рівня.

Окрім радості перемоги, призери всеукраїнської вінницької олімпіади і їх тренери отримали розкішні призи від щедрих спонсорів.

Переможцям — команді нашого ВНТУ в дарунок найновіша модель мобільного телефону Motorola. Кожному.

Два других місця олімпіади вибороли: студенти НТУУ «КПІ» і КНУ ім. Шевченка. Їм про олімпіаду нагадуватимуть цифрові фотокамери Kodak.

Три третіх місця здобули ЛНУ ім. Франка, КНУ ім. Шевченка (друга команда) і Державний університет Тбілісі ім. Джавахішвілі. Кожному олімпійцю і тренеру від спонсорів DVD-плеєр.

Студенти Таврійського національного університету, що послали четверту сходинку п'єдесталу пошани, отримали принтери Canon.

У Вінниці студенти-програмісти не лише змагалися, а й добре розважилися і відпочили. І, звісно, набралися досвіду для нових перемог.

Фото на стор. 1: Чемпіони Всеукраїнської студентської олімпіади з програмування — команда Вінницького національного технічного університету: Денис БУДЕЛКОВ, Дмитро КОРЖИК і Андрій ПОДОЛЬСЬКИЙ (тренер — кандидат технічних наук, доцент Володимир МЕСЮРА).

Наша історія

40 РОКІВ КАФЕДРИ ЕЛЕКТРОНІКИ

Завідувач кафедри електроніки ВНТУ, доктор технічних наук, професор Володимир Степанович ОСАДЧУК

Кафедра електроніки нашого ВНЗ почала своє існування 1 вересня 1966 року. З першого дня заснування її є доктор технічних наук, професор Володимир Степанович ОСАДЧУК.

Вона виросла на базі кафедри електронних приладів та радіотехніки. Виконуючим обов'язки завідувача новоствореної кафедри призначили В. С. Осадчука, який був направлений на роботу у Вінницький філіал Київського політехнічного інституту після закінчення у 1965 році аспірантури і успішного захисту кандидатської дисертації. На той час на кафедрі працювали старшими викладачами М. І. Кліменко, Ю. М. Золотарев, лаборант А. А. Сердюк. У вересні 1967 року В. С. Осадчука обрали завідувачем кафедри електронних приладів та радіотехніки.

На другому курсі навчалась група студентів ЕП-64, старостою якої був Р. А. Кучінов. На першому курсі навчались студенти радіотехнічного профілю групи РТ-65.

Перед кафедрою була поставлена задача – створити матеріальну, методичну і наукову базу для підготовки інженерних кадрів. Насамперед не вистачало викладачів, тому завідувач кафедри В. С. Осадчук звернувся з проханням до керівництва Київського політехнічного інституту допомогти випускниками профільної кафедри.

Отож, після закінчення аспірантури по кафедрі електронних приладів КПІ отримав направлення у ВФ КПІ к. т. н. А. О. Новіков, М. Г. Захарченко, М. А. Старовойтов, Б. М. Ковальчук, М. А. Квітка. Після закінчення Саратовського вищого командно-інженерного училища до Вінниці приїхав М. А. Філінок. Для викладання радіотехнічних дисциплін запросили у ВФ КПІ В. Л. Кофанова, Ю. В. Крушевського, С. О. Куркова.

Кафедра поповнювалась новими викладачами. З першого випуску інженерів з електронної техніки на роботу до нас отримали направлення В. А. Гикавий, Н. Г. Пещанюк, Г. А. Рудомін, В. Н. Пащенко, І. М. Славський, Р. А. Кучінов. У 1969 році на кафедру також прийшли В. П. Кожем'яко, В. Д. Дель. З 1971 року тут почали працювати А. М. Петух, В. Ф. Черногуз, а з наступного В. М. Кичак, П. А. Молчанов. На кафедрі створили секцію обчислювальної техніки, яку очолив В. Д. Дель, і секцію радіотехніки, яку очолив С. О. Курков.

Необхідно було створювати матеріальну базу. Значну допомогу кафедрі надавали директор ВФ КПІ доцент Р. Ю. Кігель, заступник директора ВФ КПІ, доцент М. Є. Іванов, декан механіко-енергетичного факультету доцент В. С. Белоусов, керівництво області і міста. Активну участь у цій справі брав секретар Вінницького обкому партії А. Ф. Олейник, завідувач відділу науки Г. А. Лютворт, керівництво штабу повітряних сил Закарпатського військового округу.

Наукова конференція на факультеті автоматики і мікроелектроніки. 1978 рік, березень

Багато сил та енергії доклали завідувач кафедри к. т. н. В. С. Осадчук, старший викладач М. І. Кліменко, завідувач лабораторіями А. А. Сердюк, аби налагодити зв'язки з керівництвом військових складів як в Україні, так і в інших регіонах колишнього СРСР, з яких кафедрі передава-

Обговорення наукових результатів. 1985 рік

ли вимірювальні прилади та іншу необхідну техніку. Це дуже збагатило матеріальну базу. Доречно зауважити, що в 1968 році другий, третій і четвертий поверхи нашого корпусу повністю були завантажені різноманітною радіовимірювальною апаратурою.

Це дало змогу викладачам кафедри разом зі студентами підготувати лабораторні роботи з курсів «Фізичні основи електронної техніки», «Фізика твердого тіла», «Електронні прилади», «Напівпровідникові прилади», «Конструювання і проектування електронних приладів», «Електронні прилади НВЧ» та багато інших.

Лабораторний практикум з технологічних курсів проводився на Вінницькому радіоламповому заводі. Слід зауважити, що значну допомогу щодо придбання радіовимірювальної апаратури надавав радіоламповий завод (директор В. В. Пшеничний) та ЦКБІТ (головний інженер Л. М. Могіллевєр).

Перед кафедрою постала задача підготовки наукових кадрів, тому що тільки завідувач кафедри В. С. Осадчук був кандидатом технічних наук. У 1968 р. він отримав звання доцента, і на кафедрі відкрили аспірантуру. Першим аспірантом став викладач лекційних курсів «Квантова електроніка» та

«Електронні прилади НВЧ» М. А. Філінюк. Він її успішно закінчив, підготував дисертацію і захистив її у КПІ в 1974 році. Другим аспірантом був випускник нашої кафедри В. А. Гикавий. Доцент В. С. Осадчук активно працював над докторською дисертацією, і навколо нього об'єдналися молоді викладачі, які мріяли також захистити кандидатські дисертації (Б. М. Ковальчук, М. А. Квітка, М. І. Кліменко, а також студенти-дипломники: Р. А. Кучінов, В. Ф. Чорногоуз, Є. О. Смольков, В. М. Кичак, П. А. Молчанов, А. Д. Щербцький, Г. Г. Бортник та багато інших).

У зв'язку з розгортанням наукової роботи на кафедрі з'явилась можливість виконувати великі за об'ємом госпдогвірні роботи, керівником яких був доцент В. С. Осадчук. Так кафедра отримала значні кошти на розвиток матеріальної бази кафедри. Придбали чимало сучасної радіовиміральної апаратури в широкому діапазоні частот, осцилографи, генератори, вольтметри, комплектуючі матеріали та інше обладнання, яке потрібне як для навчального процесу, так і для наукових досліджень.

Колектив кафедри зростає як чисельно, так і в науково. Захистили кандидатські дисертації М. А. Філінюк, В. А. Гикавий, П. А. Молчанов, В. М. Кичак, В. Л. Кофанов, В. П. Кожем'яко, А. М. Петух. Доцент В. С. Осадчук захистив докторську дисертацію в 1979 р. У 1982 його затверджено в ученому званні професора.

Промисловість потребувала інженерних кадрів з мікроелектронного напрямку. Тому в 1980 р. відкрили спеціальність 7.090801 — «Мікроелектроніка та напівпровідникові прилади». На той час з кафедри виділились такі секції: радіотехніка, обчислювальна техніка. На їхній базі організували радіотехнічний факультет та факультет обчислювальної техніки. У 1972 р. кафедра допомогла в організації кафедри автоматики та інформаційно-виміральної техніки, а згодом на базі цієї кафедри створили факультет автоматики та обчислювальної техніки.

Отож, на базі кафедри електронних приладів сформували і розвинули електронний напрямок університету.

За роки існування кафедра випустила 1205 фахівців. З першого дня заснування кафедри і донині завідувачем її є доктор технічних наук, професор В. С. Осадчук.

Кафедра має наукову школу з вивчення фізичних явищ у твердих тілах, газах та напівпровідникових структурах. На кафедрі зараз працює 2 доктори технічних наук, професори та 6 кандидатів наук, доцентів. Здобуток наукової школи кафедри — 12 монографій, 15 навчальних посібників, понад 200 авторських свідоцтв та патентів, підготовлено 6 докторів наук і 21 кандидат наук. Кафедра проводить великий обсяг наукової роботи з оптоелектроніки, обробки інформації, сенсорів, потужних електронних гармат тощо.

У науковій школі кафедри підготували докторські дисертації — В. С. Осадчук, А. О. Новіков, М. А. Філінюк, В. М. Кичак, П. А. Молчанов, О. В. Осадчук. Кандидатські дисертації — М. А. Філінюк, В. А. Гикавий, П. А. Молчанов, І. Д. Прокопов, В. М. Кичак, В. І. Ревенко, В. Ф. Яремчук, М. М. Семеренко, А. Г. Яровенко, С. І. Одобецький, В. І. Волинець, Є. А. Паламарчук, В. Г. Дзюбан, Ю. С. Кравченко, М. Г. Тарновський, О. В. Осадчук, Н. С. Кравчук, Л. В. Крилик, Н. Л. Білосонь, М. О. Прокопова, Г. Г. Бортник, С. М. Павлов.

Нині постало питання — як за ринкових умов збільшити конкурс абітурієнтів на нашу спеціальність і перебудувати навчальний процес згідно вимог сьогодення. Кафедра розробила спеціалізації, які пов'язані з новими можливостями кафедри: готувати спеціалістів для автомобільного і залізничного транспорту, енергетики. Для цього розроблено методичне забезпечення, створюється матеріальна база. Це першочергове завдання на сьогодні.

Рівень

ЗА ВИНАХОДИ — І ГРАН-ПРІ, І ЗОЛОТО, І СРІБЛО

Головну нагороду «Grand Genius» Міжнародного ярмарку винаходів «Genius-Budapest-2006» IFIA, який проходив з 7 по 13 вересня, привіз з Угорщини завідувач кафедри радіотехніки нашого університету, доктор технічних наук, професор Олександр ОСАДЧУК.

Уже 12 років поспіль наш Вінницький національний технічний університет є єдиним представником українських університетів у IFIA — Всесвітній асоціації винахідницьких організацій, штаб-квартира якої у Женеві (Швейцарія). І на флагштоках країн-учасниць всесвітніх виставок винахідників, що проходять під егідою IFIA, прапор України підіймається лише тому, що там бере участь команда вчених нашого університету. Щоразу з цих виставок науковці ВНТУ повертаються з медалями.

Професор Осадчук і доцент Павлов зі своїми нагородами біля презентаційних стендів ВНТУ на Міжнародному ярмарку винаходів «Genius-Budapest-2006» IFIA

Олександр Володимирович окрім головної нагороди Міжнародного ярмарку винаходів, яку він отримав за розробки, захищені вісьмома патентами, здобув ще і золоту медаль «Union of Croatian Innovators» ARCA за винахід «Semiconductor measuring set of gas». Для нього як для володаря найвищої нагороди організували візит до парламенту Угорщини і зустріч із заступником спікера з економічних питань.

Президент IFIA Ведреш АНДРАС взяв участь у ярмарку винаходів «Genius-Budapest-2006» запросив двох науковців ВНТУ: професора Осадчука і кандидата технічних наук, доцента кафедри лазерної і оптоелектронної техніки Сергія ПАВЛОВА.

Сергій Володимирович також здобув золоту медаль «Nikola Tesla» за винахід «The Optoelectronic diagnostic system for pathologies determination in vertebral-mobile segments» і дві срібних медалі «Genius» за винаходи «The Optoelectronic diagnostic system for pathologies determination in vertebral-mobile segments» і «The Optoelectronic diagnostic device for determination of structural changes of blood rheology».

Професор Осадчук і доцент Павлов також взяли участь у конференції «The Condition of the Inventors». Налагодили наукові зв'язки з ученими Угорщини, Польщі, Словаччини, Хорватії, Німеччини, Франції, Естонії, Румунії, Болгарії, Тайваню.

Загалом щороку вчені ВНТУ отримують близько 120 патентів на винаходи. Про рівень їх розробок найпромисливіше засвідчують нагороди такого ґатунку.

Акорди**ДЛЯ «ЗОЛОТИХ»
ГОЛОСІВ ВНТУ**

У нашому Вінницькому національному технічному університеті відкрито студію звукозапису та клас естрадного вокалу. Подібного немає в жодному технічному університеті України. Фахівці стверджують, що студія професійного рівня, і що таку мають далеко не усі мистецькі ВНЗ держави.

Минулорічний випускник ВНТУ Віталій ФОРОНОВ нині є солістом хору імені Вільгельма. Його оксамитовий голос відкрила «Студентська осінь» — традиційний конкурс першокурсників нашого техуніверситету, який уміє віднаходити таланти. Впродовж своїх університетських років, беручи участь в усіх мистецьких заходах ВНЗ, Віталій вдосконалював свій голос. І згодом, успішно витримавши конкурсне випробування, став солістом цього славетного колективу.

Нині класом естрадного вокалу керуватиме Ярослав ФІЛІП. Ярослав також відкриття «Студентської осінь». Нині, уже ставши викладачем своєї alma-mater, не полишає студентську сцену. У травні відбувся його сольний концерт.

Студія звукозапису допомагатиме розкривати багатогранний сценічний потенціал студентів «політеху». Уже виник чудовий студентський тандем (Олексій ХОХРЯКОВ та Сергій ГРИГУС) для створення фонограм — можемо бути певні: вони звучатимуть значно якісніше. А керівником студії буде звукорежисер університетського клубу Сергій СОЛДАТЕНКО. Він теж випускник ВНТУ. Голосистим учням вокальної студії з ним працюватиметься легко. Нещодавно успішно дебютувавши в дуеті з Ярославом, він усе впевненіше почуватиметься на сцені.

Мрія співучих студентів нашого університету мати студію звукозапису і клас естрадного вокалу стала реальністю завдяки розумінню їх творчих задумів ректором, академіком Борисом МОКІНИМ. Особлива вдячність головному ідеологу усіх мистець-

В університетській студії звукозапису

ких заходів у ВНТУ, професору Тамарі БУЯЛЬСЬКІЙ, проректору з виховної роботи.

У класі естрадного вокалу уже почали займатись два університетські колективи: вокальний ансамбль «Ноктюрн» (керівник Маргарита СУХОЩЕЄВА) та вокальна студія (керівник Сергій МОРОЗ). До них активно приєднується студія сучасного естрадного во-

калу, якою опікуватиметься Ярослав ФІЛІП:

— Тепер ми зможемо на значно професійнішому рівні навчати студентів вокалу, використовуючи нові технології. Незабаром представимо два нових проекти: це конкурс естрадної пісні «Золотий голос ВНТУ» та мюзикл «За двома зайцями».

Пишне відкриття-презентація студії звукозапису і студії естрадного вокалу відбу-

лось в актовій залі ВНТУ. Від студентського профкому університету його голова Андрій ЗАПОРОЖАН подарував винуватцям урочистостей телевизор і DVD-програвач. Тож, тепер відеооператору, студенту-програмісту Юрію ПОСТОВОМУ роботи додасться.

Ректор ВНТУ висловивши подяку ентузіастам, пообіцяв 20-відсоткову надбавку до зарплати головним ініціаторам проекту: Ярославу ФІЛІПУ, Сергію СОЛДАТЕНКУ і директору клубу Катерині ФЕДОРЕНКО.

А представники Студентської ради ВНТУ Олеся КРИТЮК і Костянтин КОВАЛЬ привітали з чудовим початком нового навчального року і зобов'язались шукати й знаходити нові таланти, аби було кого записувати в студії звукозапису.

На сцені шоу-балет «ДАНС-ЕДЕМ» (керівник — директор клубу ВНТУ Катерина ФЕДОРЕНКО) і Ярослав ФІЛІП

ВІННИЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

відповідно до Закону України «Про вищу освіту»

оголошує конкурс на заміщення вакантних посад

Кафедра комп'ютерних систем управління:

– доцент — 1 посада;

кафедра технології та автоматизації машинобудування:

– старший викладач — 1 посада;

кафедра технології підвищення зносостійкості:

– доцент — 1 посада.

Термін подання документів – 15 днів від дня опублікування оголошення.

Перелік документів, які подаються на ім'я ректора університету:

- заява про участь у конкурсі;
- особовий листок з обліку кадрів;
- автобіографія;
- засвідчені в установленому порядку копії документів про вищу освіту, наукові ступені і вчені звання;
- список опублікованих наукових праць і винаходів;
- копія трудової книжки;
- характеристика з останнього місця роботи.

Викладачі університету для участі в конкурсі подають заяву на ім'я ректора, оновлений список наукових праць, звіт за попередній термін роботи та виписку із протоколу засідання кафедри про рекомендацію до обрання.

У конкурсі мають право брати участь громадяни України не старші 60 років, які мають відповідну освіту, високі моральні якості, глибокі професійні знання, практичну підготовку, наукові досягнення та вільно володіють українською мовою.

Документи подавати ученому секретареві університету за адресою:

Вінницький національний технічний університет,
кімната 2204, навчальний корпус №2,
Хмельницьке шосе, 95, м. Вінниця, 21021

Телефони для довідок: 46-57-72, 59-84-19, 59-82-55

Редколегія:

Т. Б. Буяльська
(головний редактор)
І. П. Зянько
(редактор)
П. Г. Гордійчук
(відпов. секретар)
Г. М. Багдасар'ян
(техн. редактор)
Б. І. Мокін
С. В. Юхимчук,
М. П. Свірідов,
Л. І. Волхонська,
Г. П. Котлярова,
Т. С. Криклива,
М. П. Стрельбицький.

Адреса редакції:

кімн. 218, головний корпус,
Хмельницьке шосе, 95,
21021, м. Вінниця

Телефони:

внутрішній — 22-68
з міста — 59-82-68

«Імпульс» — щомісячник

Вінницького національного технічного університету.

Свідоцтво про державну реєстрацію
ВЦ № 424 від 29.12.2000 р.

Зверстано у видавництві ВНТУ
«УНІВЕРСУМ-Вінниця»

м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 95,
головний корпус, кімн. 114, тел. 59-85-32

Комп'ютерна верстка — Тетяни Крикливої
Олени Кушнір

Світлини — Сергія Маркова

Підписано до друку 25.09.06. Формат 29,7×42 1/2.
Наклад 650 прим. Зам. № 2006-152

Віддруковано у комп'ютерному інформаційно-
видавничому центрі ВНТУ
м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 95,